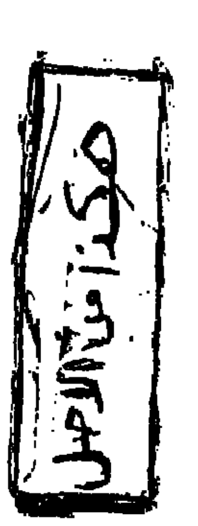

פירסום ראשון: שירי הכאב של שפיק

המירדף אחרי מכבי ת"א, כדורסל

שנה לפני סיאול: מבט משם

מה באמת קורה עם ה"שגרירים"?

בתקופת החלמתו מהפציעה הקשה, מיד לאחר ששבה אליו הכרתו, כתב שפיק אל־הוזייל, שירים ■ בקרוב – ספר

שפיק: "האושר האבוד"

אלי קמיר

56 ימים היה שפיק אל־הוזייל, מגן מכבי פ"ת, ללא הכרה בביה"ח "סורוקה" בבאר־שבע, תוצאה מהתאונה המחרידה שעבר, לפני יותר משנה. לאחר שפקח את עיניו – לשמחתם של אוהביו הרבים שהקיפוהו בחום כל אותם ימים קשים – והחל מניע את זרועותיו, ניסה גם לאחוז בעט. הרגעים הראשונים הללו, של חזרה לחיים, יוחדו לתיעוד מצבו ורגשותיו באותה תקופה קשה שעברה עליו. בשעות מאוחרות בלילה, מתייסר בכאביו ובזכרונות, גילה שפיק כשרון כתיבה שתוצאותיו מתפרסמות כאן לראשונה: אוסף עשיר־ביטוי של שירי־רגש, המתעד גם את המחשבות שהעסיקוהו בכל תקופת אישפוזו.

לשיר הראשון שנכתב זמן קצר לאחר ששבה אליו הכרתו, קרא "נמאס לי". בנוסף לשירים, סיפר על אהדתו־הערצתו לבית"ר ירושלים ולאורי מלמיליאן וכן על אהבתו לספרי פסיכולוגיה. יש באוסף מיוחד זה גם פניה למיגזור הערבי: "...שתודעת הכדורגל תיכנס לחייהם..."

בשבוע שעבר חזר שפיק לביה"ח, לסדרת ניתוחים נוספת, במטרה לשפר את מצב רגלו הפגועה. על השיבה לכדורגל עדיין מוקדם לדבר. "כשנגיע לגשר – נחצה אותו", הוא אומר על כך. תוכניות אחרות: אולי לפתוח חנות לצרכי ספורט בפ"ת ולהוציא לאור, בספר, את אסופת השירים שכתב בתקופת החלמתו. "האושר האבוד", יקרא לו. ■

שבועספורט

עורך: אלכס דורון
עריכה: טובי פולק
עריכה גרפית: שפי דגן
צלם: עדי אבישי
עורך מדור הספורט: אבי בטלהיים

מודעות: גילה שניידר, חיליק עמיר טל': (03)439442

בשער

ליונטון טאונס. קודם "לבן" במדריד. עכשיו "אדום" בת"א. מלהיטי הליגה הקרובה (צילום: עדי אבישי)

מה בגליון

5-4: המירדף אחרי מכבי ת"א; 6: כדורסל+; תלונות לאמריקנים; 7: דעתו של ויינקרנץ; 8: הטור של מליניאק; 9: תוצרת ביתן; 10-11: לוחות השנה בסל; 12-13: כוכבים בסל; 14-17: שנה לסיאולן; 18: תחזיטוטו; 20: לקוראת שבת; 21: מבט מקצועי על "השגרירים"

המירדף הגדול

עשרה ימים לפני פתיחת עונת הכדורסל החדשה, עולה המתח לשיא חדש ■ כולם עוסקים למעשה במטרה אחת: ברדיפה מטורפת אחר האלופה הכמעט־נצחית, מכבי ת"א ■ מסעי־הרכש שביצעו הקבוצות השונות הגיע הקיץ למימדים שלא נודעו כמותם בעבר ■ הינה, בהתבסס על נתונים סטאטיסטיים, הוא הפעם מעלה ■ תמונת־מצב והערכות ראשונות לגבי הצפוי

מרדכי רוזנבלום

המירדף הגדול והמתמשך אחרי מכבי ת"א, ייקבל העונה מימד חדש, מיוחד ומרתק. 10 ימים לפני פתיחת העונה ה־34 בליגה הלאומית, נראה כי שלוש קבוצות – הפועל ת"א, הפועל חולון ואליצור ת"א – נושפות בעורפם של האלופים הכמעט־נצחיים.

גם לפני שנה חשבו כך, גם לפני שנתיים היו קבוצות שרדפו אחרי מכבי וטיפחו "חלום פגרת קיץ" כיצד לגזול את הכתר מראשה של מכבי. אשתקד היתה זו חולון עם "החיה" קני באניסטר וגם היתה "הלהקה השחורה" של אליצור נתניה והפועל ת"א שלטשה עיניים וחברות נוספות במועדון המיוחד הזה של הרודפות, כמו הפועל ר"ג, למשל – שהוכרעה בידי "השיטה" הישראלית ונשרה לליגה השניה... רק מכבי ת"א נותרה – אלופה.

מה התחדש לקראת העונה החדשה?

דומה שאכן מובטח לנו מאבק מסוג אחר – רציני יותר, קשה ומותח. על־פי הרכבי הקבוצות הנושאות עיניהן לבכורה ניכר שהן התחזקו בצורה משמעותית מאד בעוד מכבי ת"א, לפחות ממבט ראשון, נחלשה מעט – במיוחד במה שקשור לגובה.

מכבי ת"א: פחות גובה

האלופה איבדה הקיץ שני שחקנים – הגבוהים ביותר בליגה אשתקד: בסך־הכל 419 ס"מ של לי ג'ונסון והאוורד לאסוף. במקומם הובאו שחקן חוץ (מצוין) כווילי סימס (196 ס"מ) ופורווד צעיר כמוטי דניאל (198 ס"מ).

הענק הזר השני, בנוסף לקוין מגי, יוסיף רבות למאבקים מתחת לסל, אבל הגובה המכבי סבל מכה קשה, כשלאסוף "עבר את הכביש" להפועל ת"א.

לא יהיה זה זהיר ואולי גם לא מקצועי, להכתיר עתה אלופה חדשה. מכבי לא כמהרה תיפרד מהתואר המונח בטבעיות רבה על ראשה. יכולת אישית גבוהה ביותר, תהיה וודאי גם להבא הסממן הבולט בה. משימה גדולה נפלה בידי המאמן החדש־ישן רלף קליין לעשות את הכוכבים הוותיקים, מהטובים שבאירופה – דורון ג'מצ'י, קוין מגי, ווילי סימס ומיקי ברקוביץ' – לצוות מגובש ולוחם. אם יצליח במלאכתו תמשיך מכבי לשאת בתואר.

הפועל ת"א: ציפיות מדאיגות

חיריבה המושבעת של מכבי, לא חלמה באמצע העונה שעברה, על הסגנות. הפסדים רבים ומוראל ירוד, העניקו לקבוצתו של משה ויינקרנץ, מעמד של אנדרדוג בפליי־אוף. אך בפיניש מוהיר, סיימה שניה.

הקיץ ביצעה כמה מהלכים רציניים ונכונים – שבוודאי מדאיגים את מכבי ת"א ואת יתר קבוצות הצמרת. אך גם ויינקרנץ מודאג – מרמת הציפיות הגבוהה שהתפשטה על גדות הירקון: מאוהדים בארום, שמתכוננים ל"בוא המשיח": כתר ראשון אחרי 19 שנה!

הפועל העבירה לשורותיה את לאסוף וג'ונתן דלזל "הישראלים" ורכשה את הזרים לינטון טאונס, לשעבר הסקורר של ריאל מאדריד וקרל איימוס, ריבאונדר ושחקן קבוצתי מעולה, בעבר במכבי ר"ג. יחד עם לאבן מרסר, חיים זלוטיקמן והקפטן עמוס פרישמן זוהי שביעיה רצינית עם פוטנציאל אדיר.

אך השאלה הגדולה היא: האומנם מה שנראה על הנייר כקבוצה בעלת פוטנציאל, אכן תמצה עצמה במשחקים? לאסוף של מכבי, איננו בהכרח אותו לאסוף גם בהפועל ת"א. במדים הצהובים־כחולים יכול היה להטביע לסל, או לקלוע מהפינה, בנוחיות יחסית, מאחר שהיריב לחץ יותר על ג'ונסון ומגי. בהפועל יהיה הלחץ עליו.

גם יתר הכוכבים, שאוהבים להיות בחמישיה הראשונה, יצטרכו ללמוד לשחק זה עם זה. אני כבר רואה את שערות השיבה החדשות על ראשו של ויינקרנץ ועוזרו רוני לידור.

אליצור נתניה: שוב אטרקציה

צבי שרף, המאמן החדש של "הלהקה", הכין בפגרה, קבוצה אטרקטיווית ומעולה, שבוודאי תגנן כינור ראשון במאבקי הצמרת. שלושה שחקנים בולטים מסגל אשתקד – סימס, גידינס וג'ונסטון – עזבו. אלו שבאו במקומם, ימלאו את החסר ואולי יותר.

שני הזרים החדשים, חוזה ויטמן ופיל לוקהת, בעיקר הראשון, יהיו בין הטובים בליגה. קרל נברסון, טרי פייר, סטיב מאלוביק ודני ברכה, מהסגל הקודם, יחד עם הקלע הותיק, אור גורן ויואב קדמן, שחזר מלימודים בארה"ב – מסוגלים לחזור על התגיגה הגדולה בעונתם הראשונה בלאומית, לפני שנתיים.

חולון: בעיות יוקרה בהרכב

מאכזבת העונה שעברה עם "החיה" באניסטר, עשתה הקיץ רכש משמעותי ומיוחד. בהרכבה יופיעו ארבעה אמריקנים, שניים מהם זרים – קני אוראנג' וג'ו ראוסון, בעלי המשחק האטרקטיווי והיעיל. ישלימו אותם דייוי בורמוד וג'יימס טרי ועל כולם ינצח המאמן האמריקני מרווין קסלר, לשעבר בנ.ב.א. עובדה זו וודאי תשפיע בצורה מכרעת על סגנון משחקה, כולל על הישראלים שבה. השלישיה המקומית הוותיקה – ישראל אלימלך, ניב בוגין ואבי מאור, מהווה עדיין את בסיסה. אבל אליהם צורף הרכז הבין־לאומי הוותיק, שמואל זיסמן – וזה כבר היה מהלך לא מובן, שעלול לגרום בעיות יוקרה, בעיקר בציוות החמישיה הפותחת. למהלך הזה היתה גם השפעה על צעיר שרבים צפו לו עתיד גדול – תומר חנוך. צירופו של זיסמן הרחיקה את חנוך מהקבוצה, תוך חריקות לא נעימות.

אך יתכן שהקומבינציה, אלימלך־זיסמן, תפעל כשורה. בשלב זה קשה להאמין בכך. בלי קשר לשני הרכזים, לחולון האמריקנית והשחורה, יהיה מה להציע לאוהדיה הקנאים ובוודאי לליגה.

צמד־חמד חדש במכבי: מגי וסימס. מחכים לחיזוק משמעותי (צילום: עדי אבישי)

גליל עליון: מהפיכה כללית

הקבוצה הצפונית, ויתרה על ארבעה משחקני החמישיה הראשונה – קרטיס ברי, טרי ווייט, שמואל זיסמן וארז חזן. גם המאמן התחלף – במקום אריה מליניאק, הגיע מולי קצורין. במקום שני הזרים, ווייט וברי הובאו טרי מרטין ווין פרימן.

בראד ליף, שנשאר, אמר לא מכבר: "הגליל תפתיע את כולם. אפילו אותי, הצלחנו להפתיע"...

ואמנם נדמה שבגליל מבשלים משהו מיוחד. הזר השני, שחקן החוץ פרימן, הוא וירטואוז ברמה אישית גבוהה מאד. הבין־לאומי עופר פליישר עבר מהפועל ת"א. האם הכוונה להתבסס על ענק מתוצרת כחול־לבן? – בהחלט חידוש.

הפועל חיפה: קורבן השיטה

חודשים קשים עברו על הפועל חיפה. אחרי הסיום המטאורי של כדורסלניו של המאמן יריב ורשיצקי בשלהי העונה שעברה, נפלה גם חיפה קורבן לשיטה הפוליטית הנהוגה בקבוצות הפועל, עד שנדמה היה שהנה היא מתפרקת. אבל אז הגיע איש העסקים החיפני, יעקב שלזינגר ו...קנה את הקבוצה.

תחילה הלך בעל הפועל חיפה בגדול ועשה רעש עם מיקי ברקוביץ', דורון ג'מצ'י ולו סילבר. עד מהרה נרגע וירד מהעננים. שני הזרים מאשתקד, רונלד יוסטון וקילפטריק וולס, נשארו. רוברט יוברט שלא שיחק בשנים האחרונות בלאומית, הוחזר מארה"ב. עזבו: רלזל, אלון אופיר, אסף ברנע ואיתי שביט.

הפועל חיפה לא תהיה בצמרת, העונה. אבל נראה שגם לא תילחם נגד הירידה. שלזינגר מבטיח שאחרי העונה הראשונה שלו, תגיע השנה הגדולה – הוא יתחיל לראות רווחים מהשקעתו הגדולה בקבוצה.

מכבי חיפה: החלטה עקרונית

אחת משתי הישראליות ביותר בליגה. ראשיה הכריזו ש"הישראליזציה" דגם חיפה, איננה מקרית. "זו החלטה עקרונית", אמר היו"ר אבנר יוסף. בין אם זו תוצאה של תכנון מדוקדק, או שהחיפנים פשוט לא מצאו מתאורחים למיניהם ואמריקנים מגויירים וכו', העובדה אחת: מכבי חיפה היא קבוצה ישראלית עם חיזוק של זר או שניים. כדיוק כדרוש.

מכבי חיפה מתבססת על אוסף הכדורסלנים הצעירים הטוב בליגה: הקפטן ארי רוזנברג, דורון שפע, עדי גורדון, תומר שטיינאואר, איתי פייגלין ושני החדשים שעברו את הכביש מהפועל, אסף ברנע ואלון אופיר. ינסו לסייע להם הזרים ג'ו ביניון (חדש) וג'ון פלאווארס (היה אשתקד).

בית"ר ת"א: מקום טוב באמצע

שינוי משמעותי עבר הקיץ גם על בית"ר ת"א. שני הזרים המצויינים, רון דייויס ודוייט ג'ונס, עזבו וכך גם פנחס חוזז. המאמן החדש, פנחס גרשון, הביא עמו את הבינלאומי, עופר יעקובי ואת גיא גורן, לשעבר מכבי ר"ג.

הזרים החדשים מארק סמפסון הלבן, פאוור פורווד מעולה, 202 סנטימטרים וג'ורג' מורו, השחור, 202 ס"מ.

אלה, עם הצוות שנשאר מאשתקד – אביגדור מוסקוביץ', שלמה סלינס, מל הובארה, לן קולהאס והצעירים – ינסו לשמור על בית"ר במקום טוב באמצע.

מכבי ר"ג: הכל ברגע האחרון

חודשים קשים עברו על מכבי ר"ג – שיחד עם מכבי חיפה הן הקבוצות הכי ישראליות בליגה – עד שעלה המאמן הצעיר אפי בירנבוים על הפארקט לאימון ראשון. בעיות תקציב קשות ו"סיפורי קיץ" של כדורסלנים, העמידו את ר"ג עד כדי חוסר וראות לקראת ההופעה בליגה.

כסופו של דבר החלו העניינים לזוז. ליאור ארדיטי ואבי שילר הועברו ממכבי ת"א. גם עניינו של ניר רכליס סודר. רואי שירלצקי נשאר, ויותאי נאמן, אמיר בינו וצעירים חדשים ינסו לשמור על ר"ג אתת בלאומית.

חליגת חלאומית בכדורסל
(כתום עונת 1986/87)

.1	מכבי ת"א	1792–2338	43
.2	הפועל חולון	1812–2029	39
.3	גליל עליון	1960–2023	37
.4	אליצור נתניה	2050–2108	36
.5	מכבי חיפה	2022–2071	34
.6	הפועל ת"א	1953–1938	34
.7	הפועל חיפה	2005–1934	31
.8	בית"ר ת"א	2046–1939	31
.9	הפועל ים	2076–1954	30
.10	מכבי ר"ג	2155–1988	29
.11	איתן גבת	2050–1877	28
.12	הפועל ר"ג	2352–1957	24

גמר סל – דירוג סופי

1. מכבי ת"א
2. הפועל ת"א
3. הפועל חיפה
4. אליצור נתניה
5. מכבי חיפה
6. הפועל חולון
7. גליל עליון
8. בית"ר ת"א

חיזוק של חולון: ג'ו דאוסון. משחק אטרקטיווי

הזרים הגיעו רק עתה – הרולד קילינג וסטן מאיו. האחרון הספיק כבר להיעלם. עכשיו מחפשים מחליף. ר"ג תאבק בתחתית, אין ספק בכך. האם תחזיק מעמד? – רק הזרים יקבעו זאת.

הפועל ירושלים: מתוח ועצבים

הקבוצה שניצלה אשתקד ברגע האחרון מהירידה, תנסה העונה למנוע מעצמה ומאוהדיה את המתח והעצבים. ארז חזן, שעבר מהגליל העליון, וודאי יתרום לכך. יותר מכל, קיט בנט, שעבר לירושלים אחרי דיונים ארוכים בבתי המשפט, יתרום רבות לחיזוקה.

עד כתיבת שורות אלו טרם נפתרה סופית בעית הזרים. כמה נבחנים הגיעו, אך החלטה סופית עדיין אין.

נוה־דוד רמלה: ישראלים טובים

אליצור נוה־דוד רמלה, העולה החדשה ללאומית, תנסה לתקוע בה יתד. ארל וויליאמס, שהיה הגורם המרכזי לעליתה, חזר.

רמלה חיזקה עצמה בכמה ישראלים טובים: פנחס חוזז, שמואל גנדלמן, בועז רימון וסטיב מולק (שני האחרונים אינם העברים). באשר לזרים: פורסט מקנזי (202 ס"מ) עשוי לתרום מיכולתו והרכב תלוי בזר השני, הרמן ווכסטר.

מכבי נתניה: הרחה ראשונה

מכבי נתניה, העולה החדשה השניה, עשתה הסטוריה קטנה: עוד לפני הג'אמפ הראשון, כבר התפוטר מאמנה, דני ברזילי ובמקומו בא עוזרו אריה שינק.

מבחינת הצוות, היא בהחלט מסוגלת להיאבק על מקום שיבטיח את הישארותה בליגה. מדובר בישראלים סטיב שלכטר, דייויד בלאט, יוסי קאשי, מייק קרטר ושי כספי והזר דריל רוביגזון המצוין. עדיין יש מקום לזר השני. ■

יועץ ג'ק מק'קני ("מאמן השנה" '81 של הנ.ב.א., לשעבר בלייקרס ובקינגס) – עתה, לחודשיים בהפועל חיפה (צילום: דני נגצל)

הבו לנו חלופות לאמריקנים

משה לרר

עוד עונה בשער – והייצוג הישראלי בה פותח והולך. עד כה דובר בשחקנים ולזה נכנענו לאט לאט, אך לא שיערנו בכמה זה יעלה לנו. מהעונה – לא רק שחקנים. יהיו לנו גם מאמנים ולראשונה גם עוזרי-מאמנים MADE IN U.S.A. רק עלה התאנה הוא ישראלי, לכסות קצת את הבושה.

מה שהונהג לפני 15 שנה, במטרה להיות חמושים בנשק אמריקני למאבקים הגדולים בגביעי אירופה – הפך כיום לבומרנג, שקשה לנו להתאושש ממנו. התוצאה: נגיסה חמורה בנבחרת הלאומית, שכבודה בסולם העדיפויות שלי – גבוה מזה של הקבוצות וגביעי אירופה השונים.

הישגיה הגדולים של הנבחרת הלאומית, בשנות השבעים, שהגיעו לשיא בטורינו '79 (מדליית כסף) – הושגו, במידה רבה, תודות לתיזוק שקיבלנו מארה"ב. אך אז – מי חשב על המחר? שקענו בנירוואנה, זו שהמיטה עלינו אסונות אחרים, הרבה יותר קריטיים מכדורסל, ולא עשינו שום דבר כדי לקדם את היום שבו ניוותר רק עם מרסר ולאסוף, וגם איתם ירדנו – לראשונה בהיסטוריה של הכדורסל שלנו – לדרג השני באירופה.

אך מכיוון שהיום המר והנמהר הזה הגיע, ו"חלופות" מתאימים אין לנו, באה [illegible] שלנו ולא עוזרת לנו להתגבר על [illegible] החריף שבו שקועה הנבחרת [illegible].

★ ★ ★

בכל אחת מהעונות האחרונות אנו פותחים, מעשה שיגרה, במשפט שאפשר לשכפלו מהמחשב: "זו תהיה עונה גדולה". ובסיומה – "עונה כזו עוד לא היתה"...

הכל טוב ויפה ואולי גם נכון. זו עשוייה להיות עונה גדולה, שבסיומה אולי יתברר ש"כזאת עוד לא היתה". הכל יחסי רבותי. יחסי למה? – לעונות שעברו.

יותר ויותר קבוצות משקיעות-יותר ויותר כסף כדי להרית מה שמכבי ת"א מריתה כבר 18 עונות ברציפות: אליפות. מה שקורה במציאות הוא שיותר ויותר קבוצות משקיעות יותר ויותר כספים וכגודל ההשקעה – כך גדולה האכזבה.

אנשים לא מבינים שלא די בזכייה בכתר האליפות כדי להיות מכבי ת"א. מעגל הלא מבינים מתרחב מדי עונה. העטים על התואר והמצפים למעידה של האלופה הנוכחית – יבינו כבר בעונה הראשונה למלכותם הזמנית, כי החיים בצמרת זה לא פיקניק. אלה, שבכל כוחם מסתערים על מצודת התואר – שוכחים לרגע כי מאחוריהם אין דיוויזות מילואים.

המצב, נכון להיום: יש אלופים רבים בפוטנציה. את מה שקורה בסיום העונה אפשר לכנות כאימפוטנציה.

★ ★ ★

מי שרואה את הכדורסל רק מבעד למשקפת של N.B.A., קרי "הליגה הטובה בעולם" (מה פירוש "הטובה בעולם"? – וכי יש אחרת?) – עושה שירות דב לכדורסל שלנו.

הליגה המקצוענית בארה"ב, המשמשת לנו מודל לחיקוי, היא יחידה במינה ואינה תפורה למידות ה"תפרנים" הישראליים. שם, קבוצת כדורסל זה עסק, רציני, ולא "ישראבלוף". שם מבינים שאם צריכים כמה לבנים לקשט את הקבוצה – מייבאים אותם אפילו מגרמניה. לא מכיוון שהם טובים מהאמריקנים, אלא שהם טובים לביזנס. באיזה שהוא שלב היה גם מיקי ברקוביץ' טוב לעסק שם, אבל כאן לא נתנו לו.

אבל בשום פנים ואופן לא יתכן מצב שבו ישחקו ב"ניקס" ארבעה זרים ואמריקני אחד. אצלנו כן.

וזו הסיבה לתפילה החרישית שאני נושא עם פתיחת העונה הקרובה: תנו לי שניים-שלושה ישראלים טובים, כדי שאפשר יהיה לקדמם בנבחרת הלאומית. תנו לי נדב הנפלד משופר, פלוס עוד שניים, ואז אוכל בלב שלם לסכם את העונה במלים: "עונה כזאת – עוד לא היתה". ■

עוזר ברוס ויקטור (משמאל, עם דלף קליין): המשימה – הגנה (צילום: צביקה ישראלי)

נסתיים פרק – מתחיל פרק

משה ויינקרנץ*

בעקבות כשלונה של הנבחרת בטורניר הקדם אירופי בבולגריה, נקלע הכדורסל הישראלי למצב לא נעים וביש. בניגוד אולי לדעתם של כמה מבקרים, אינני חושב שהכדורסל הישראלי חזר בכך אחורה ארבעים או חמישים שנה. להערכתי, נסתיים בזה פרק בכדורסל שלנו – וכשמסתיים פרק כזה, צריך להתחיל לחשוב איך פותחים את הפרק הבא.

כמובן שעדיף היה לערוך תוכניות לעתיד, אפילו לטווח רחוק, כשהנבחרת משובצת במשחקי דרג א', הבכיר, של אירופה. המציאות שונה, לצערי הרב – למרות שאינני חושב שזה מקומה הריאלי של ישראל. עם כל הכאב והצער, חוסר ההצלחה במשימה, כופה עתה על ישראל חופשה ארוכה, בת כמעט שנתיים, מפעילות במישור הבין-ארצי באירופה. צריך איפוא לנצל את התקופה הזו למחשבות ולתיכנון מעמיק לשם מימוש המטרה החשובה ביותר שניצבת עתה לפני ישראל: להחזיר את שמה הטוב, מבחינה איכותית כמובן, בזירה האירופית. צריך לקבוע את הכיוונים של ההתפתחות ולפעול לקידום הנבחרת בעתיד הקרוב.

בשנים האחרונות סובל הכדורסל הישראלי מחוסר יציבות ומתנודות בהישגיו. ב-'86 תפסנו מקום שביעי באליפות העולם בספרד, אך ההצלחה לא החזיקה מעמד ושנה אחר כך ספגנו שני כשלונות רצופים, שהאחרון בהם, הנוכחי, בבולגריה הוא בלי ספק הקשה ביותר, ובא אחרי הירידה לדרג ב' מאליפות אירופה ביוון.

אם היו משרטטים כל זאת בגראף – היתה מתקבלת תמונה ברורה של חוסר יציבות, לשני הקצוות.

אינני יכול להצביע על כך שהאמריקניזציה היא זו שהכשילה את נבחרת ישראל. ברור שהנבחרת נפגעת מהתופעה הזאת, אם לא משיתוף כל כך הרבה זרים בליגה, הרי אולי יותר משילובם של מתאזרחים רבים, שתופסים למעשה את מקומם של הישראלים.

★ ★ ★

ועתה לליגה: זו תהיה, העונה, חזקה יותר מבעבר, מרתקת ומבטיחה מאבקים מעניינים רבים. הזרים החדשים שהגיעו לכאן בעלי נתונים סטאטיסטיים יוצאים מהכלל ויתנו את הטון. מצפים מהם שידחפו את הקבוצות קדימה.

מכבי ת"א עדיפה בעיני, פעם נוספת, בדירוג המועמדות לתואר, בזכות נסיונה הרב ומסורת ארוכת-שנים, אך הפער בינה לבין שאר הקבוצות הולך ומצטמצם.

חולון היא אחת הקבוצות שמאיימות עליה. לצוותה, עם שחקני חוץ טובים מאד, פוטנציאל אדיר והשאלה הגדולה היא, אם יווצר תלכיד למשחק קבוצתי. אם כן – היא הפעם מועמדת רצינית לתואר.

אני מעריך מאד גם את אליצור נתניה, שבשנתיים הראשונות שלה בלאומית, התברגה בצמרת. שחקני החיזוק שלה, נחשבים טובים מאד ומצטרפים לשלד מקומי איתן. על הנייר היא נראית לי הרבה יותר טובה מבעבר.

גליל עליון בביתה, תהווה בעיה קשה לכל אורחת, בהיותה קבוצה ביתית טיפוסית. בהרכבה רכז מעולה ואטרקטיווי, וויין פרימן, שעל-פי המידע שברשותי יכול במו ידיו לנצח משחקים – רכישה שהיא שינוי בתפיסה ואטראקציה לקהל.

גם קבוצתי, הפועל ת"א, הנחשבת בין המתמודדות לכתר, התחזקה מאד. שבעה משחקניה חדשים והבעיה הראשונית תהיה לגבשם לצוות.

מאחר שהפער עם מכבי קטן, עלה העניין בליגה ועתה כבר אין לצפות מראש כיצד יוכרעו המשחקים. העונה – הכל כבר אפשרי, שום תוצאה העונה לא תפתיע. ■

* המחבר הוא מאמן הפועל ת"א והנבחרת.

מלכי העונה שעברה

מלך הסלים

.1	רון דייויס	697
.2	קיין מגי	602
.3	רונאלד יוסטון	532
.4	אלן הארדי	532
.5	אור גורן	521

מלך 3 הנקודות

.1	אור גורן	90
.2	גל קנו	61
.3	דורון ג'מצ'י	58
.4	עמוס פרישמן	48
.5	רון דייויס	48

מלך הריבאונדים

.1	קיין מגי	299
.2	טרי ווייט	286
.3	ביירון ג'ונס	280
.4	ריצ'ארד מאר	219
.5	ריקי בראון	214

הקבוצות הישראליות בגביעי אירופה 87/'88

אלופות, גברים
מכבי ת"א – המנצחת בין ספורטינג ליסבון וספארטה ברטראנז' (לוכסמבורג)
15.10.87 בת"א, הגומלין, בחוץ, ב-22.10.87
● מועדי בית הגמר: 26.11, 3.12, 10.12, 17.12, 7.1, 14.1, 21.1, 11.2, 18.2, 25.2, 3.3, 10.3, 17.3, 24.3 ● חצי הגמר: 5.4 ● הגמר: 7.4

אלופות, נשים
אליצור ת"א – קלוז' (רומניה)
22.9 בת"א (יתכן שגם הגומלין ייערך בת"א)
המנצחת – נגד המנצחת בין מ.ט. ארמטה אנקרה וידינסטבו-איירה טוזלה (יוגוסלאוויה)
15.10.87 ו-22.10.87

גביע מחזיקות גביע
גליל עליון – נגד המנצחת בין כאיה ספורט קאר (הונגריה) ואלוויק שטוקהולם
13.10.87 בחוץ והגומלין ב-20.10.87 – בישראל
● מועדי רבע הגמר: 1.12, 8.12, 15.12, 5.1, 12.1, 19.1
● חצי הגמר: 9.2, 16.2 ● הגמר: 16.3

גביע קוראץ'
★ הפועל ת"א – המנצחת בין סלובנאפט בראטיסלאווה (צ'כוסלובקיה) ואולימפיאס ניקוסיה
(שני המשחקים, כנראה בת"א, בין 14.10.87 ל-21.10 בת"א)
★ מכבי חיפה – אכיליאס ניקוסיה
(שני המשחקים בחיפה ב-29 וב-30 בספטמבר)
המנצחת – נגד וילרבאן (צרפת)
14.10.87 בחיפה והגומלין ב-21.10 בוילרבאן, ליד ליון
★ הפועל חיפה – פאנאתיאניקוס
22.9.87 בחיפה. הגומלין באתונה ב-30.9
המנצחת – נגד סניידרו קאורטה (איטליה)
14.10 (בחיפה, בהנחה שזו תהיה חיפה) ו-21.10 באיטליה
★ אליצור נתניה – שיבינקה (יוגוסלאוויה)
(שני המשחקים בנתניה ב-29 וב-30 בספטמבר)
המנצחת – נגד סונאר אוסטאנד (בלגיה)
(14.10.87 בבית; 21.10 – בבלגיה)
● מועדי רבע הגמר: 2.12, 9.12, 16.12, 6.1, 13.1, 20.1
● חצי הגמר: 10.2, 17.2. ● הגמרים: 2.3 ו-9.3

גביע רונקטי, נשים
גבעת חיים – המנצחת בין אלמס שיבניק (יוגוסלאוויה) ופאנאתינאיקוס אתונה
14.10.87 בישראל והגומלין ב-21.10.87 בחוץ
● מועדי רבע הגמר: 2.12, 9.12, 16.12, 6.1, 13.1, 20.1
● חצי הגמר: 10.2, 17.2 ● הגמר: 3.3

הערכות חדשה

יורם אוברקוביץ'*

הכשלונות האחרונים של הנבחרת, מחייבים את איגוד הכדורסל להיערך בצורה כזו, שהגאווה, הכבוד והיוקרה יוחזרו אלינו מהר בכל האפשר, ושלמרות הנפילה המקצועית, לא תאבד ישראל את שמה הטוב בזירה האירופית.

חשוב שהנבחרת תמשיך להיות מבוקשת, כפי שהיתה עד לפני הכשלונות הללו. אסור לטמון את הראש בחול. אני דוגל בכמה שיותר פעילות בין-לאומית בשנתיים הקרובות. במקביל לקידום הנבחרת, עלינו לקדם את נבחרות התשתית והעתיד, אם אנו רוצים בכדורסל טוב מתוצרת כחול לבן.

בשנה שבה אני מכהן כיו"ר האיגוד שינינו כמה דברים:

● הוספנו שתי קבוצות ישראליות בגביע קוראץ'.
● הפעלנו משרד חקירות לגילוי מפירי תקנון התשלומים
● שונה תקנון התשלומים בליגות הנמוכות ואושרו סכומים גלובאליים, הכוללים בתוכם שכר מאמנים ללא הגבלה, אפילו בליגת הנוער.
● סיכסוכים בעניין רישום שחקנים או העברתם, ידונו מעתה, תחילה בכל מוסד בוררות באיגוד.
● הוקדמה ועדה רפואית.
● ייערכו בדיקות סמים לכדורסלנים, כבר העונה.
● הוחלט על הקמת קרן תשלומים לשחקני הנבחרת.

* המחבר הוא יו"ר איגוד הכדורסל.

צבע הכסף

אריה מליניאק

לפני כעשר שנים, ניסו כמה אנשי עסקים אמריקניים להקים ליגת כדורסל מקצוענית באירופה. השחקנים והמאמנים, שיובאו כולם מארה"ב, היו ברמה גבוהה מזו שהיתה אז באירופה והכל נוהל במקצוענות מושלמת. הקבוצה ששיחקה בישראל, נקראה "סאברס" והיתה הרבה יותר טובה מהקבוצות הישראליות, אבל משום מה הקהל הדיר רגליו מיד־אליהו והעדיף לצפות במשחקי הליגה המקומית. ראשי ה"סאברס" הבינו שצריך לספק לקהל אובייקט להזדהות ועשו מאמץ להחתים את מיקי ברקוביץ. הם נכשלו, ובסופו של דבר הליגה התחסלה.

המחשבה שעולה במוחי כשאני מביט ברשימות השחקנים לעונה הקרובה היא: במה נבדלת ה"סאברס" ממחצית הקבוצות בליגה הלאומית? האם בזה שבשורותיהן ישחקו ישראלי אחד או שניים? אפילו לא כל המאמנים הם ישראלים, ובכל זאת הקהל מגיע.

האם אכן מגיע? – לא בדיוק. בבדיקה יסודית אפשר להבחין בין קבוצות שהקהל הולך אחריהן בכל מצב, לבין אלו שקהלהן אוהד, על תנאי. והתנאי הוא הצלחה.

שני דברים אי אפשר להחליף: את ההורים שלך ואת הקבוצה שאתה אוהד. גם כשהרכבה לא מוצא חן בעיניך, תמיד תישאר לקבוצת נעוריך איזו פינה חמה בלב. אבל אז התנאי הוא הצלחה. היציעים השוממים באוסישקין באמצע העונה שעברה ובחולון ובגליל בסיומה, מוכיחים זאת. אפילו מכבי ת"א הרגישה זאת בגביע אירופה לפני ארבע שנים. זהו מילכוד שמוטט בעבר את הפועל ר"ג ועפולה־יזרעאל והיום נמצאות עוד כמה קבוצות באותו מצב.

מי שנכשל עם מתאזרח אחד – מביא שניים, והתחליף לזר שקיבל 50 אלף דולר הוא שחקן שיקבל 100 אלף. לפני שנתיים־שלוש סכום כזה נחשב כלקוח ממדע בדיוני. השנה יהיו כמה שחקנים שיקבלו למעלה מ־140 אלף דולר.

★ ★ ★

שם המשחק הוא כסף. רוב הקבוצות מעדיפות לצרוך סחורה מוכנה מהמדף בארה"ב, במקום להשקיע בנוער. את המחיר התחילו כבר לשלם בנבחרות. במירוצי הגראנד־פרי מחלקים את המכוניות למיקצים, לפי נפח מנוע. בליגה לכדורסל יש מקצה אחד לכל הקבוצות. אינני מתכוון להתנבא לגבי המיקום הסופי, אבל אני מעריך שהוא יקבע ביחס ישיר לסכומי הכסף שהקבוצות משקיעות.

קבוצות ב"נפח מנוע" של למעלה מ־700 אלף דולר, ימוקמו בשלושת המקומות הראשונים. כדי להתמקם במרכז הטבלה, יש להשקיע חצי מיליון דולר ומעלה. אלה שאין להם סכום כזה, ילחמו נגד הירידה.

הכסף יקבע את המיקום הסופי, אך אין להוציא מכלל אפשרות הפתעות. והיו הרבה כאלו לפני שנה. אסור לשכוח שבישראל יש גם פלייאוף, כך שהפתעות לא גורמות בדרך כלל נזקים כבדים ובסך הכל מוסיפות עניין לליגה. העניין והמתח חשובים מאוד כשלעצמם, אבל ניסים, כמו אלו שקרו להפועל ת"א והפועל חיפה לפני שנה, נדירים מאוד.

קבוצות הצמרת יכולות להעביר עונה שקטה בתנאי שירכזו את המאמץ למשחק הקובע בפלייאוף. הנפילה של הפועל חולון וגליל עליון לפני שנה, מחייבת את הקבוצות ללמוד מהלקחים. וזהי אמנם בעיה של הקבוצה, אבל מה שחמור באמת שאיגוד הכדורסל, מצידו, לא בדק את שיטות המשחקים והסיק לקחים לתיקון המעוות.

כשהכניסו לפני מספר שנים את הפלייאוף כחידוש שהוסיף עניין לליגה והכנסה לקבוצות, היו צריכים לצפות את כל האפשרויות והתוצאות הנילוות. השיטה, שנועדה לתת יתרון לקבוצות שיסיימו את העונה הרגילה במקום גבוה, איננה תואמת את העקרון שעל־פיו תוכננה. ראשית, יש לתת לקבוצה שסיימה בדירוג גבוה, להחליט בעצמה אם היא מעדיפה לארח את המשחק הראשון או לשחקו בחוץ. בשלב השני של הפלייאוף הקבוצות שהשקיעו והצליחו בעונה הרגילה, מקבלות על כך עונש במקום בונוס, וזאת בשל שיטת ההצלבה.

לא אלאה אתכם בהסבר ארוך, רק אציין שבמקום לתת לקבוצה יתרון גם בשלב השני, היא נענשת. אולי מישהו יסביר לי, למה אליצור נתניה, שסיימה רביעית שיחקה נגד מכבי ת"א בחוץ, והפועל ת"א, שסיימה שישית, אירחה את הפועל חיפה? זה כל ההבדל בין הפתעת העונה – הפועל ת"א, לאכזבת העונה – אליצור נתניה.

תמור פי שבעה, תרתי משמע, מה שהביאה השיטה הלא מוצלחת על הפועל חולון, שסיימה שניה. אחרי "שהחליקה" במשחק נגד הפועל חיפה, נאלצה משום מה, להתמודד נגד גליל עליון (שלישית) במקום נגד בית"ר ת"א (שמינית). זה ההבדל הקטן בין גביע קוראץ' לטורניר ידידות בפולין. תופתעו לשמוע, שאחרי המכה הזאת איש באיגוד או באחת הקבוצות שנפגעו, לא נתן דעתו על כך ולא דרש תיקון המעוות.

בתחזית לעונה הקרובה אי אפשר להתעלם מהחיזוק הרציני של חולון, הפועל ת"א ואפילו אליצור נתניה, אבל לכלל סיכון מכבי ת"א הן כנראה לא יגיעו. למרות הצהרות התרדה, זו לדעתי, גם ההערכה במכבי ת"א. שם יודעים שעוד שחקן חיזוק לא יעשה את ההבדל. אם למכבי היתה קורית תקלה כלחולון אשתקד, או אפילו חשש קל שבקלים שזה עלול לקרות, היו הופכים את האיגוד על פיו, עד שהדבר יתוקן. זה ההבדל.

★ ★ ★

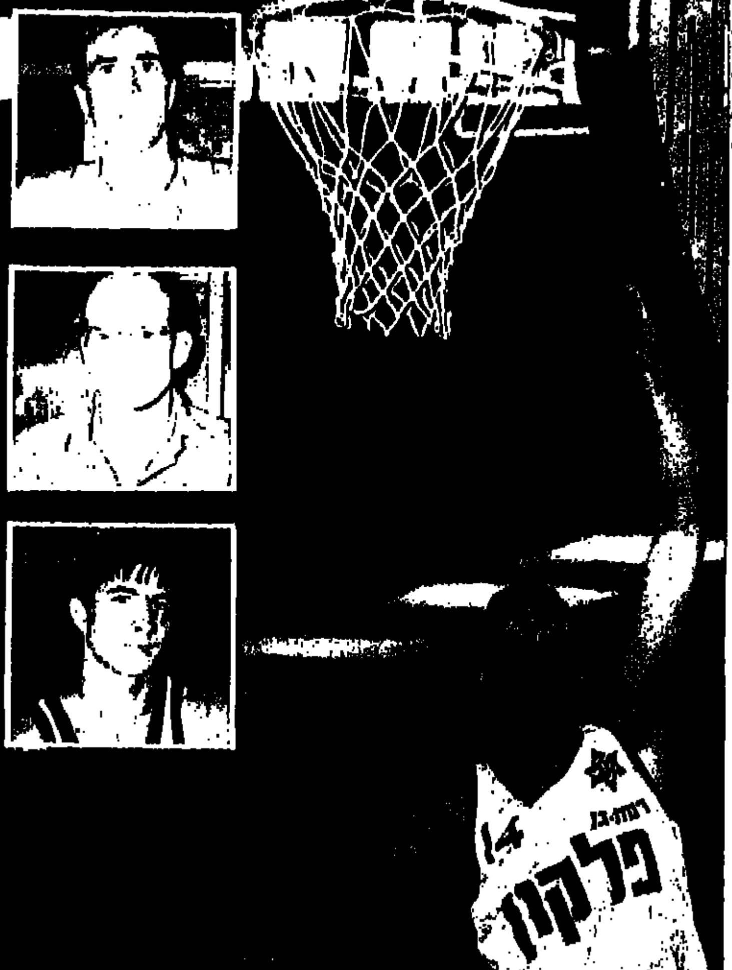
אנשי מכבי ת"א לא מוטרדים, כיוון שיודעים מי עומד מולם. יודעים שבסוף העונה יש פלייאוף והמשחק המכריע ייערך, בכל מקרה, במגרשם הביתי ביד־אליהו לעיני רבבת אוהדים. מכבי לא שיחקה בעשר השנים האחרונות, ולו משחק אחד מכריע, מחוץ ליד־אליהו.

בשלבי ההכרעה בליגה, מכבי זוכה בד"כ למעט עזרה מידידיה התל־אביבים, החולונים, והנתניי־תים. ההתחייבויות, שהיריבות נכנסות אליהן בתחילת העונה כדי להשתתף במירוץ, פועלות נגדן בפלייאוף. הן מעבירות את הביתיות ליד־אליהו ומוכרות את סיכוייהן בכמה עשרות אלפי שקלים. עד שלא יקום "גאון פיננסי" שיבין, שהאליפות מביאה כסף – וכסף לא מבטיח אליפות – אין למכבי מה לדאוג. את גמר הגביע מקיימים עפ"י התקנון ביד־אליהו כפי שהמעמד מחייב וגם במקרה זה, אם מכבי מגיעה למשחק מותשת ואפילו נמצאת ב־20 נקודות פיגור במחצית, גם זה לא סוף העולם...

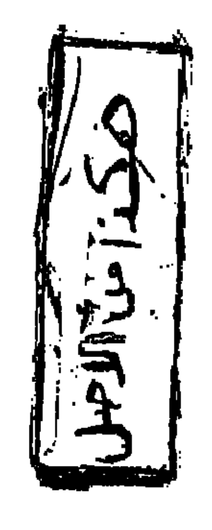
התקלה היחידה שיכולה לקרות למכבי היא הקמת אולם נוסף בתכולה של למעלה מ־6,000 מקומות ישיבה, או לחילופין, שמישהו באיגוד יחליט שלפחות בחצי גמר הגביע תינתן לכל ארבע הקבוצות הזדמנות הוגנת. את המשחקים אפשר לקיים בנפרד בחיפה, ירושלים או חולון.

נשארת כמובן התעלומה כיצד מחזיקות 12 קבוצות מעמד בהכנסות כה מצומצמות? במקום לעסוק בניתוחים פיננסים מוטב. שמנהליהן יילכו כל שבת לבית הכנסת ויתפללו שלא יהיה פיחות, אחרת ייאלצו לחזור לשיטות הישנות של "קיזוז" חובות לשחקנים ע"י קנסות בסכומים בלתי מתקבלים על הדעת, או...מחיקת החובות ע"י רישום איזו עמותה חדשה. (פרטים אפשר לקבל במועצת פועלי ר"ג או קרית־גת). ■

פנים מוכרות? – כן, מ.ל.קאר. לפני כעשר שנים ב"סאברס" ואחר־כך בנ.ב.א... אבל הקהל בת"א לא בא.

משמאל, מלמעלה למטה: ניר רכליס, ד"ר בוב גריפין (עוזר מאמן) ואבי שילר. מימין, קולע לסל: ליאור ארדיטי. בעבר אויר פסגות. כיום – המצב עגום (צילומים: חנס אנגלסמן)

שמונה משחקני מכבי ר"ג גדלו ברחוב הרצל, מגרש הבית הישן של האגודה ■ אין קבוצה יותר ישראלית־ביתית ממנה ■ יש לה אפילו מה לייצא למכבי ת"א ■ השנה ייבאה משם את ליאור ארדיטי ואבי שילר.

תוצרת בית

משה גורלי

כל מי שמבקר באימון מכבי ר"ג, לאחר ביקורים באימוני התל־אביביות, נתניה וחולון, עושה אוזנו כאפרכסת למשמע צליליה הבלתי מוכרים של השפה המוזרה שמדברים כאן. לפתע מתברר, ששפה זו היא לא אחרת מאותה עברית צחה וטהורה, שבדה אליעזר בן־יהודה ממוחו הקודח.

בטלוויזיה החליטו, משום־מה, שמכבי חיפה ומכבי ת"א הן המייצגות הנאמנות של הכדורסל כחול־לבן. במכבי ר"ג כועסים – ובצדק. אם יש קבוצה ישראלית בליגה – זה הם. גם הגרעין הישראלי של מכבי ר"ג הוא מתוצרת בית והישג זה, אפילו מכבי חיפה לא יכולה להתהדר בו כיוון שארי רוזנברג הוא הגידול הביתי היחיד שלה. בר"ג משחקים: אמיר בינו, עמי נאווי, גילי שוורצמן, ניר רכליס, רואי שידלצקי, יוחאי נעמן, יצחק תייר ודני מוסקוביץ' – שמונה שנולדו בככר הרמב"ם ברחוב הרצל.

שלושת הגדולים

נולדו פה גם שלושה מגדולי שחקני ישראל שעשו דרכם למכבי ת"א במסגרת שיתוף הפעולה הפורה בין שתי האגודות. חוסר הסימטריה בולט, אך מובן: לר"ג מגיעים אלו שלא מצאו מקומם בסגל התל־אביבי, דוגמת אבי שילר וליאור ארדיטי. לת"א מגיעים היהלומים שבכתרו חיים שטרקמן, שמואל ויסמן ודורון ג'מצ'י.

עדיין חסרה פרספקטיבה היסטורית כדי לקבוע אם יש שתי מכבי ר"ג – זו עם ג'מצ'י, וזו שבלעדיו. בשלוש העונות האחרונות של דורון, היא תפסה את המקומות שני (82/3'), תשיעי (83/4') ושלישי (84/5'). בשתי העונות האחרונות, ללא דורון – שמיני ועשירי. בר"ג מקווים שלא מדובר במגמה ואין יותר לאן לרדת בדירוג, רק לעלות. איך אומר חיים גיל, מנהל הקבוצה: "אנחנו כמו חתול. תמיד נופלים על הרגליים".

בעונות של דורון נגעה הקבוצה בצמרת, יריב שקול ומכובד לאריות הליגה. לאחר עונת המקום השני, נתנה ר"ג הופעה גדולה בגביע קוראץ', שכלל נצחון גדול על אולימפיק אנטיב 84–95 ובמסגרתו, נצחון פרטי בקרב בין שניים מהשוטרים הגדולים באירופה, דורון (36 נקודות) מול בוב מורס (33). חצי הגמר היה בהישג יד, אלא שהפסד חוץ באנטיב, על חורה של נקודה, 79–80, מנע את ההישג.

בעונה האחרונה של דורון בר"ג, לאחר שכבר נרכש בידי מכבי ת"א, חילצו מדורון הבטחה לעונת פרידה גדולה ואכן, תחת שרביטו של קצורין, שהטריף את הקבוצה למוטיבציית־על, סיימה ר"ג במקום ה־3. דורון עצמו פרע את ההבטחה בעונה גדולה, שכללה מלכות סלים בתוספת מיפגן אישי, מהגדולים שנראו אי פעם בליגה – 6 סלי שלוש רצופים, שהדבירו את חולון בביתה.

בסיום עונה זו פנו קברניטי ר"ג למולי קצורין וביקשו ממנו עונה נוספת. "עם דורון זה לא חכמה," אמרו לו, "נראה אותך בלי דורון". קצורין סירב להסתכן, הלך לחולון, ובא יהושע רוזין. הקבוצה סיימה שמינית, מקום שהועיד אוטומטית פגישה עם מכבי ת"א בסיבוב הראשון בפלייאוף. ג'מצ'י לא חס על אחיו לשעבר והשחיל להם 35 נקודות, בנצחון שהפרשו הגיע ל־53 נקודות, מה שמלמד שהיריבות החדוקה בין האגודות נגמרת על המגרש.

חיזוק לאחות הקטנה

לידידות זו, הנובעת בין היתר מהיותן הנציגות היחידות של מכבי באזור המרכז, היבטים רבים. סיוע בציוד, מימון, יעוץ. כששמלוק ושטיינץ תרו אחר חיזוק לקבוצתם, הם לא שכחו את האחות הקטנה ושלחו לה במיוחד את דריל בריידן שנמצא לבסוף לא מתאים. את ג'רום הנדרסון, שנכשל במכבי ת"א, לא יכולים הרמת־גנים להרשות לעצמם, בגלל מיגבלות תקציביות. להבדיל מהגדולות (והעשירות) תקציב הזורים של רמת־גן הוא מדולדל וכמוהו גם תקציב המשכורות. לעומת זאת, מספקים בכפר־המכביה אוירה חמה וביתית. בהחלט קבוצה סימפטית, שנעים לשחק בה ונעים לאחוד אותה על כל הכרוך בדבר – אולם קטנטן שמאפשר דחיסת 350 צופים (השנה מתוכננות כמה הופעות משותפות עם מכבי ת"א, ביד־אליהו), והרדות עמוקות בשלבי הסיום של הליגה.

רמת־גן היתה פעם עיר של כדורסל. גם הפועל וגם מכבי שאפו אויר פסגות מקומי. כיום, המצב עגום למדי. הפועל ירדה לארצית ומכבי רואה בהישרדותה הישג. הסיבה להבדל (הכדל לא מזהיר, אך עדיין הכדל של ליגה) היא שלמכבי היו את בינו ונאווי, שילחמו עבורה ולהפועל היה רק את אברהם חמו. את התפוררותה חייבת הפועל לנסיונות זסרק להדביק את מכבי ת"א, לכן אך טבעי הוא שתוצאת נפילה מהגובה אליו הגיעו, תהיה התרסקות, תקציבית ומקצועית. העדר תשתית ישראלית גרמה לכך שנפילה עם הזרים הפילה את הקבוצה כולה. הזרים של מכבי בשנה שעברה, לארי גיבסון וג'ים תומס (רוב הזמן פצוע), אינם טובים יותר מסנייק ג'ונס, פיליפ בארנר וקית בנט, אבל את ההבדל עשו, כאמור, בינו ונאווי, בעזרתו הרבה של אור גורן.

הלהיטים המגוייסים

השנה, כאמור, שמונה משחקני הסגל הם מתוצרת בית. תופעה חסרת תקדים בכדורסל הישראלי. לשמונה אלו מצטרפים, לבד מארדיטי ושילר גם שני זרים. הרולד קילינג, 23, 1.91, ש"גוייס" לפני שנתיים בידי דאלאס מאווריקס וסטן מאיו, 31, 2.04, ששיחק אשתקד בנאנט. האחרון בילה כאן שבוע וביום שישי שעבר נעלם. גם סוכנו לא ידע מדוע "תפס רגליים". עכשיו מחפשים מחליף. קילינג, עושה רושם, יהיה הלהיט.

ראשי הקבוצה גאים בבסיס הישראלי הנשאב מבית הספר לכדורסל של הקבוצה. איתן גבריאלי, יו"ר מחלקת הכדורסל: "מכבי ר"ג היתה הראשונה שהקימה בית־ספר כזה, וזה עדיין ביה"ס הטוב ביותר. אנחנו הקבוצה היחידה שמאמן הבוגרים שלה מאמן גם את קבוצת הנערים". לצידו של גבריאלי, מנהלים את הקבוצה אהרון מילשטיין, מנהל המחלקה וחיים גיל, מנהל הקבוצה. לצידו של המאמן אפי בירנבוים עוזר בוב גריפין. אולי עוד ביטוי לשיתוף הפעולה המסורתי עם מכבי תל־אביב.

הליגה הלאומית בכדורסל * 1987/88

1. 28.9.87 / 7.
- הפועל ים – מכבי נתניה
- מכבי ת"א – הפועל חיפה
- גליל עליון – מכבי ר"ג
- חולון – אליצור רמלה
- מכבי חיפה – הפועל ת"א
- אליצור נתניה – בית"ר ת"א

2. 5.10.87 / 13.
- מכבי נתניה – בית"ר ת"א
- הפועל ת"א – אליצור נתניה
- אליצור רמלה – מכבי חיפה
- מכבי ר"ג – הפועל חולון
- הפועל חיפה – גליל עליון
- הפועל ים – מכבי ת"א

3. 19.10.87 / 14.
- מכבי ת"א – מכבי נתניה
- גליל עליון – הפועל ים
- הפועל חולון – הפועל חיפה
- מכבי חיפה – מכבי ר"ג
- אליצור נתניה – אליצור רמלה
- בית"ר ת"א – הפועל ת"א

4. / 15.
- מכבי נתניה – הפועל ת"א
- אליצור רמלה – בית"ר ת"א
- מכבי ר"ג – אליצור נתניה
- הפועל ים – הפועל חולון
- הפועל חיפה – מכבי חיפה
- מכבי ת"א – גליל עליון

5. / 16.
- גליל עליון – מכבי נתניה
- הפועל חולון – מכבי ת"א
- מכבי חיפה – הפועל ים
- אליצור נתניה – הפועל חיפה
- בית"ר ת"א – מכבי ר"ג
- הפועל ת"א – אליצור רמלה

6. / 17.
- מכבי נתניה – אליצור רמלה
- מכבי ר"ג – הפועל ת"א
- הפועל חיפה – בית"ר ת"א
- הפועל ים – אליצור נתניה
- מכבי ת"א – מכבי חיפה
- גליל עליון – הפועל חולון

7. / 18.
- מכבי נתניה – הפועל חולון
- מכבי חיפה – גליל עליון
- מכבי ת"א – אליצור נתניה
- בית"ר ת"א – הפועל ים
- הפועל ת"א – הפועל חיפה
- אליצור רמלה – מכבי ר"ג

8. / 19.
- מכבי ר"ג – מכבי נתניה
- הפועל חיפה – אליצור רמלה
- הפועל ים – הפועל ת"א
- בית"ר ת"א – מכבי ת"א
- אליצור נתניה – גליל עליון
- הפועל חולון – מכבי חיפה

9. / 20.
- מכבי חיפה – מכבי נתניה
- אליצור נתניה – הפועל חולון
- גליל עליון – בית"ר ת"א
- הפועל ת"א – מכבי ת"א
- אליצור רמלה – הפועל ים
- מכבי ר"ג – הפועל חיפה

10. / 21.
- מכבי נתניה – הפועל חיפה
- הפועל ים – מכבי ר"ג
- מכבי ת"א – אליצור רמלה
- גליל עליון – הפועל ת"א
- הפועל חולון – בית"ר ת"א
- מכבי חיפה – אליצור נתניה

11. / 22.
- אליצור נתניה – מכבי נתניה
- בית"ר ת"א – מכבי חיפה
- הפועל ת"א – הפועל חולון
- אליצור רמלה – גליל עליון
- מכבי ר"ג – מכבי ת"א
- הפועל חיפה – הפועל ים

גמר סל

(הקבוצה הבכירה בדירוג הליגה, מארחת את המשחק הראשון ומתארחת במשחק השני כלל זה חל על כל השלבים)

סיבוב א'

1. מקום ראשון – מקום שמיני
2. מקום שני – מקום שביעי
3. מקום שלישי – מקום שישי
4. מקום רביעי – מקום חמישי

• אם כל קבוצה תזכה בנצחון, באחד משני המשחקים, ייערך משחק שלישי באולמה של הקבוצה הבכירה ביותר בדירוג הליגה הרגילה.

סיבוב ב'

1. מנצח סיבוב א'1 – מנצח סיבוב א'4
2. מנצח סיבוב א'2 – מנצח סיבוב א'3
3. מפסיד סיבוב א'1 – מפסיד סיבוב א'4
4. מפסיד סיבוב א'2 – מפסיד סיבוב א'3

• אם כל קבוצה תזכה בנצחון אחד משני המשחקים, ייערך משחק שלישי באולמה של הקבוצה הבכירה יותר בדירוג הליגה הרגילה.

סיבוב ג'

1. מקום 1–2
   מנצח סיבוב ב'1 – מנצח סיבוב ב'2
2. מקום 3–4
   מפסיד סיבוב ב'1 – מפסיד סיבוב ב'2
3. מקום 5–6
   מנצח סיבוב ב'3 – מנצח סיבוב ב'4

• אם כל קבוצה תזכה בנצחון, באחד משני המשחקים, ייערך משחק שלישי באולמה של הקבוצה הבכירה יותר בדירוג הליגה הרגילה.

גביע המדינה

סיבוב א', יום ב' 12.10.87

- מכבי חדרה – הפועל ירושלים
- הפועל נהריה – כנרת
- מכבי חולון/פ"ת – נען
- אשקלון/קרית גת – מכבי נתניה
- עין־דור – אליצור נתניה
- איתן גבת – בית"ר ת"א
- מכבי ראשל"צ – הפועל ת"א (ב־11.10)
- הפועל גבעתיים – מכבי ת"א
- מכבי כרמיאל – מכבי חיפה
- מעוז־חיים – מכבי ר"ג
- הפועל ר"ג – הפועל חיפה
- גן־שמואל – נוה־דור רמלה
- אס"א ת"א/רמה"ש – מכבי דרום
- הפועל ב"ש – הפועל חולון
- אליצור ת"א/פ"ת – גליל עליון (ב־10.10)
- קרית אתא – מכבי קרית מוצקין

★ שינויים במועדים

עקב כשלונה של נבחרת הכדורסל, צפויים שינויים שונים במועדים המקוריים של מחזורי הליגה – החל ממחזור 4 ואילך – וכן במועדי הגמר־סל ובגביע המדינה (משמינית הגמר ואילך).

המועדים החדשים יפורסמו בימים הקרובים.

הליגה הארצית בכדורסל 1987/88

צפון

1. 20.9.87 / 12. 10.1.88
- הפועל קרית־שמונה – הפועל עין־דור
- הפועל כנרת – הפועל גן־שמואל
- אליצור קרית אתא – הפועל מעוז חיים
- מכבי בת־גלים – מכבי קרית־מוצקין
- מכבי חדרה – הפועל נהריה
- מכבי כרמיאל – הפועל איתן גבת

2. 27.9.87 / 13. 17.1.88
- הפועל עין־דור – הפועל איתן גבת
- הפועל נהריה – מכבי כרמיאל
- מכבי קרית־מוצקין – מכבי חדרה
- הפועל מעוז־חיים – מכבי בת גלים
- הפועל גן־שמואל – אליצור קרית־אתא
- הפועל קרית־שמונה – הפועל כנרת

3. 4.10.87 / 14. 24.1.88
- הפועל כנרת – הפועל עין־דור
- אליצור קרית־אתא – הפועל קרית־שמונה
- מכבי בת־גלים – הפועל גן־שמואל
- מכבי חדרה – הפועל מעוז־חיים
- מכבי כרמיאל – מכבי קרית־מוצקין
- הפועל איתן גבת – הפועל נהריה

4. 18.10.87 / 15. 7.2.88
- הפועל עין־דור – הפועל נהריה
- מכבי קרית־מוצקין – הפועל איתן גבת
- הפועל מעוז־חיים – מכבי כרמיאל
- הפועל גן־שמואל – מכבי חדרה
- הפועל קרית־שמונה – מכבי בת גלים
- הפועל כנרת – אליצור קרית־אתא

5. 25.10.87 / 16. 14.2.88
- אליצור קרית־אתא – הפועל עין־דור
- מכבי בת־גלים – הפועל כנרת
- מכבי חדרה – הפועל קרית־שמונה
- מכבי כרמיאל – הפועל גן־שמואל
- הפועל איתן גבת – הפועל מעוז־חיים
- הפועל נהריה – מכבי קרית־מוצקין

6. 1.11.87 / 17. 21.2.88
- הפועל עין־דור – מכבי קרית־מוצקין
- הפועל מעוז־חיים – הפועל נהריה
- הפועל גן־שמואל – הפועל איתן גבת
- הפועל קרית־שמונה – מכבי כרמיאל
- הפועל כנרת – מכבי חדרה
- אליצור קרית־אתא – מכבי בת־גלים

7. 7.11.87 / 18. 28.2.88
- מכבי בת־גלים – הפועל עין־דור
- מכבי חדרה – אליצור קרית־אתא
- מכבי כרמיאל – הפועל כנרת
- הפועל איתן גבת – הפועל קרית־שמונה
- הפועל נהריה – הפועל גן־שמואל
- מכבי קרית־מוצקין – הפועל מעוז־חיים

8. 15.11.87 / 19. 6.3.88
- הפועל עין־דור – הפועל מעוז־חיים
- הפועל גן־שמואל – מכבי קרית־מוצקין
- הפועל קרית־שמונה – הפועל נהריה
- הפועל כנרת – הפועל איתן גבת
- אליצור קרית־אתא – מכבי כרמיאל
- מכבי בת־גלים – מכבי חדרה

9. 22.11.87 / 20. 13.3.88
- מכבי חדרה – הפועל עין־דור
- מכבי כרמיאל – מכבי בת־גלים
- הפועל איתן גבת – אליצור קרית־אתא
- הפועל נהריה – הפועל כנרת
- מכבי קרית־מוצקין – הפועל קרית־שמונה
- הפועל מעוז־חיים – הפועל גן־שמואל

10. 29.11.87 / 21. 20.3.88
- הפועל עין־דור – הפועל גן־שמואל
- הפועל קרית־שמונה – הפועל מעוז־חיים
- הפועל כנרת – מכבי קרית־מוצקין
- אליצור קרית־אתא – הפועל נהריה
- מכבי בת־גלים – הפועל איתן גבת
- מכבי חדרה – מכבי כרמיאל

11. 6.12.87 / 22. 27.3.88
- מכבי כרמיאל – הפועל עין־דור
- הפועל איתן גבת – מכבי חדרה
- הפועל נהריה – מכבי בת־גלים
- מכבי קרית־מוצקין – אליצור קרית־אתא
- הפועל מעוז־חיים – הפועל כנרת
- הפועל גן־שמואל – הפועל קרית־שמונה

הליגה הארצית בכדורסל 1987/88

דרום

1. 20.9.87 / 12. 10.1.88
- הפועל באר־שבע – הפועל גבעתיים
- אליצור קרית־אונו – אליצור ת"א/פתח־תקוה
- אסא ת"א/רמת־השרון – אשקלון/קרית־גת
- מכבי ראשון־לציון – הפועל נען
- מכבי חולון/פתח־תקוה – מכבי דרום ת"א
- גבעת שמואל – הפועל רמת־גן

2. 27.9.87 / 13. 17.1.88
- הפועל גבעתיים – הפועל רמת־גן
- מכבי דרום ת"א – גבעת שמואל
- הפועל נען – מכבי חולון/פתח־תקוה
- הפועל אשקלון/קרית־גת – מכבי ראשון־לציון
- אליצור ת"א/פתח־תקוה – אסא ת"א/רמת־השרון
- הפועל באר־שבע – אליצור קרית־אונו

3. 4.10.87 / 14. 24.1.88
- אליצור קרית־אונו – הפועל גבעתיים
- אסא ת"א/רמת השרון – הפועל באר־שבע
- מכבי ראשון־לציון – אליצור ת"א/פתח־תקוה
- מכבי חולון/פתח־תקוה – הפועל אשקלון/קרית־גת
- גבעת שמואל – הפועל נען
- הפועל רמת־גן – מכבי דרום ת"א

4. 18.10.87 / 15. 7.2.88
- הפועל גבעתיים – מכבי דרום ת"א
- הפועל נען – הפועל רמת־גן
- הפועל אשקלון/קרית־גת – גבעת שמואל
- אליצור ת"א/פתח־תקוה – מכבי חולון/פתח־תקוה
- הפועל באר־שבע – מכבי ראשון־לציון
- אליצור קרית־אונו – אסא ת"א/רמת־השרון

5. 25.10.87 / 16. 14.2.88
- אסא ת"א/רמת־השרון – הפועל גבעתיים
- מכבי ראשון־לציון – אליצור קרית־אונו
- מכבי חולון/פתח־תקוה – הפועל באר־שבע
- גבעת שמואל – אליצור ת"א/פתח־תקוה
- הפועל רמת־גן – הפועל אשקלון/קרית־גת
- מכבי דרום ת"א – הפועל נען

6. 1.11.87 / 17. 21.2.88
- הפועל גבעתיים – הפועל נען
- הפועל אשקלון/קרית־גת – מכבי דרום ת"א
- אליצור ת"א/פתח־תקוה – הפועל רמת־גן
- הפועל באר־שבע – גבעת שמואל
- אליצור קרית־אונו – מכבי חולון/פתח־תקוה
- אסא ת"א/רמת־השרון – מכבי ראשון־לציון

7. 8.11.87 / 18. 28.2.88
- מכבי ראשון־לציון – הפועל גבעתיים
- מכבי חולון/פתח־תקוה – אסא ת"א/רמת־השרון
- גבעת שמואל – אליצור קרית־אונו
- הפועל רמת־גן – הפועל באר שבע
- מכבי דרום ת"א – אליצור ת"א/פתח־תקוה
- הפועל נען – הפועל אשקלון/קרית־גת

8. 15.11.87 / 19. 6.3.88
- הפועל גבעתיים – הפועל אשקלון/קרית־גת
- אליצור ת"א/פתח־תקוה – הפועל נען
- הפועל באר־שבע – מכבי דרום ת"א
- אליצור קרית־אונו – הפועל רמת־גן
- אסא ת"א/רמת־השרון – גבעת שמואל
- מכבי ראשון־לציון – מכבי חולון/פתח־תקוה

9. 22.11.87 / 20. 13.3.88
- מכבי חולון/פתח־תקוה – הפועל גבעתיים
- גבעת שמואל – מכבי ראשון־לציון
- הפועל רמת־גן – אסא ת"א/רמת־השרון
- מכבי דרום ת"א – אליצור קרית־אונו
- הפועל נען – הפועל באר־שבע
- הפועל אשקלון/קרית־גת – אליצור ת"א/פתח־תקוה

10. 29.11.87 / 21. 20.3.88
- הפועל גבעתיים – אליצור ת"א/פתח־תקוה
- הפועל באר־שבע – הפועל אשקלון/קרית־גת
- אליצור קרית־אונו – הפועל נען
- אסא ת"א/רמת־השרון – מכבי דרום ת"א
- מכבי ראשון־לציון – הפועל רמת־גן
- מכבי חולון/פתח־תקוה – גבעת שמואל

11. 6.12.87 / 22. 27.3.88
- גבעת שמואל – הפועל גבעתיים
- הפועל רמת־גן – מכבי חולון/פתח־תקוה
- מכבי דרום ת"א – מכבי ראשון־לציון
- הפועל נען – אסא ת"א/רמת־השרון
- הפועל אשקלון/קרית־גת – אליצור קרית־אונו
- אליצור ת"א/פתח־תקוה – הפועל באר־שבע

[illegible] חדשות בסל
מלוס אנג'לס – לרמלה, בן 24, 2.02 מ'. לפני שנתיים הופיע בכמה משחקים בדאלאס (נ.ב.א.) ובעונה שעברה ב-CBA
הרולד קלינג
מדאלאס – למכבי ר"ג. כינויו: "טרזן". 23, 1.91. לפני שנתיים גוייס בידי מאווריקס, שיחק בוונצואלה ובפיליפינים. 37 נקודות בממוצע
חוזה ויטמן
מהולנד – נתניה, 23, לאליצור 2.05. נבחר בהולנד, שם הופיע במדי "דאיירקט בנק", לשחקן היעיל ביותר.
ג'ון ביניון
מפורטלנד (נ.ב.א.) – למכבי חיפה, בן 26, גובה 2.05 מ', שיחק שנה ב-CBA ונבחר שם ל-MVP, אחרי שתפס מקום ראשון בריבאונדים ושני – בקליעות
ג'ורג' מורן
מקורדובה – לבית"ר ת"א, בן 28, גובה 2.02 מטר. אשתקד שיחק בליגה הספרדית וב'81 גוייס בדראפט בידי בוסטון סלטיקס
ווין פריטן
מנאנט – לגליל העליון. 1.95. "קוזאק" הם מכנים אותו. בוגר מיכללת ג'ילפורד. שיחק בספרד, צ'ילה ובנאנט
קרל אייטוס
חוזר לישראל. 26, 2.06. לפני שנתיים היה במכבי ר"ג, אחר כך באלופת ארגנטינה, עתה יחזק את הפועל ת"א

"נוכיח לכם!"

זה מה שמכריזים הקוריאנים באזני אורחיהם מהמערב, שנה בדיוק לפני טקס פתיחת אולימפיארת סיאול 88' ■ המשחקים הם בעיניהם רק אמצעי למטרה לאומית גדולה: ללכת קדימה, להצטרף לעולם המערבי ■ לא מחכים שם לבן ג'ונסון או לקארל לואיס – אלא ל"אנשים המוזרים מהמערב" ■ מבט משם, על ההכנות לקראת הספקטאקל הגדול, שיחל בסיאול היום בעוד שנה בדיוק

עמנואל רוזן (סיאול)

מה פתאום אולימפיאדה בקוריאה? – השאלה הזאת, גם אם איננה נשאלת במפורש, מהדהדת היטב בבנין הוועדה המארגנת שבכפר האולימפי בסיאול. מה פתאום קוריאה? והיכן הקשר המקשר בין מטרופוליני־ענק קלאסיים כמו לוס אנג'לס, מוסקווה, מונטריאול ומינכן, לבין סיאול האוריינטאלית, סיאול של המזרח הרחוק?

שנה אחת לפני, לקוריאנים החייכנים והמעונבים שבבנין הוועדה המארגנת יש רק תשובה אחת: אנחנו נוכיח. "נוכיח לכם", אמר לי סגנו של המזכיר הכללי, "שהקוריאנים מסוגלים לעשות זאת. אולי לא נהיה טובים יותר מהאמריקנים של לוס אנג'לס, אבל לבטח לא נהיה גרועים מהם".

מי שמצפה לנשום בעוד שנה בסיאול את אוויר המזרח הקסום, עלול להתאכזב. הקוריאנים, במסגרת המאמץ להוכיח, עושים ויעשו כל מאמץ לתת לספורטאי, לתייר ולעיתונאי המערבי, את התחושה שהוא בבית. לא רק את גג אולם ההתעמלות הביאו הקוריאנים מאמריקה, גם את הקונספציה והאווירה הכללית הם גיבשו עם הפנים ללוס אנג'לס, לא למורשת הסינית.

זה מתחיל מעיצוב הקמיע – הנמר הודורי. נכון שהנמר הוא אחת מהחיות המיתולוגיים של האומה הקוריאנית, אבל הודורי עוצב עם קריצה לדודים הרחוקים של דיסנילנד, לא למורשת מבית. וזה נמשך בעיצוב המיתקנים – אף לא רמז לארכיטקטורה היהודית, לגגות המיוחדים, לסמלים ולסימנים המסורתיים של קוריאה. וזה מסתיים בתלבושתן של הדיילות, שיארחו את הספורטאים והעיתונאים – מיטב אופנת פאריס ואף לא רמז לקימונו הקוריאני, שאין עוד כמותו וכדוגמתו בכל העולם.

"אין לנו במה להתבייש", הסביר לי סגן המזכ"ל, "אבל אולימפיאדה איננה המקום למורשת לאומית. אולימפיאדה היא אירוע בינלאומי". הבל. מי שירצה בכל זאת – בוועדה המארגנת מבטיחים אירועי תרבות בשעות הערב, בנוסח "החוויה הקוריאנית".

בין תמיכה לסלידה

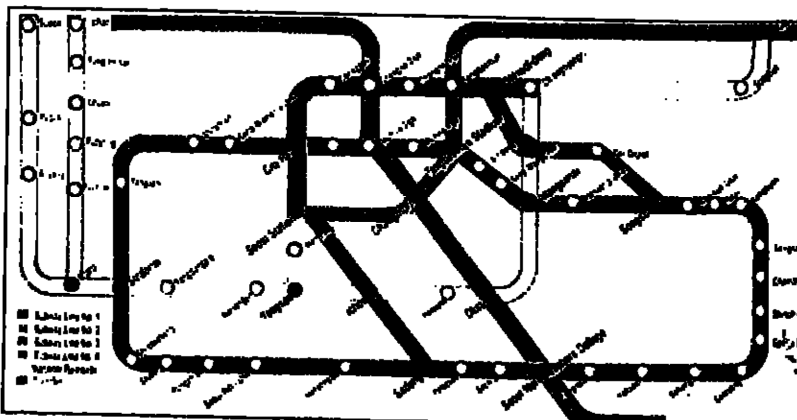
סיאול זורמת בקצב האולימפיאדה. למרגלות מגדל ענק שבראשו שעון דיגיטלי המבשר כמה ימים עוד נותרו לטקס הפתיחה, שוטרי משטרת המהומות מכים סטודנטים הדורשים דמוקרטיה. קצב ההפגנות ועוצמת המכות מוחשים ככל שמתקרב היום בו יכריז השעון הדיגיטלי: 0 ימים נותרו לפתיחה.

הקוריאנים נקרעים בין תמיכה לסלידה מהספקטאקל שהם אמורים לארח בעירם בעוד שנה. סונג, סטודנטית מוכה, אמרה: "מעט מאוד תיירים הגיעו עד היום לקוריאה. אנחנו אוהבים לארח תיירים, אנחנו גם רוצים שיבואו מכל העולם לראות איך אנחנו חיים כאן. לכן, מצד אחד, אנחנו מרוצים מאוד. זה יפתח את קוריאה לעולם. מצד שני, קשה לנו להזדהות עם מפגן־שחיתות של השלטון השנוא עלינו. זהו בזבוז כספי ציבור. יום אחד אחרי המשחקים, יעמוד כל הכפר האולימפי הזה כמו אנדרטה לשחיתות".

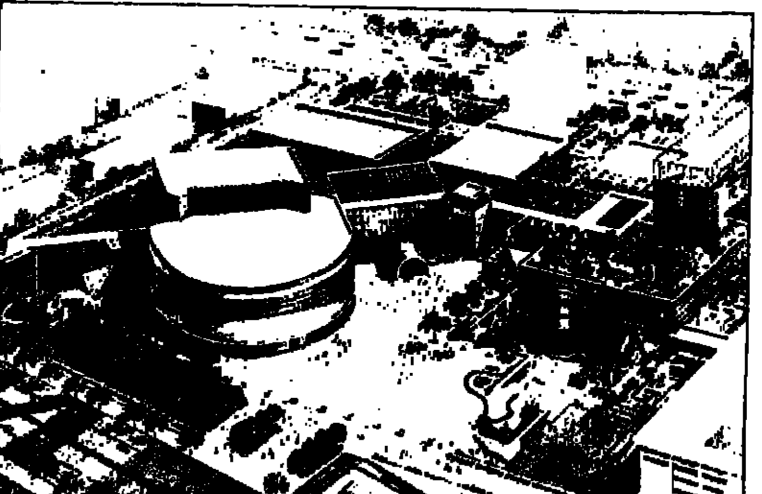
סונג אינה מבקרת בכפר האולימפי. היא מבטיחה ארוח חם לתיירים שיבואו, הרבה חיוכים ועזרה ורוחב לב, שאופייני כל כך לעם החביב הזה, אבל היא לא תהיה באצטדיון ביום הפתיחה.

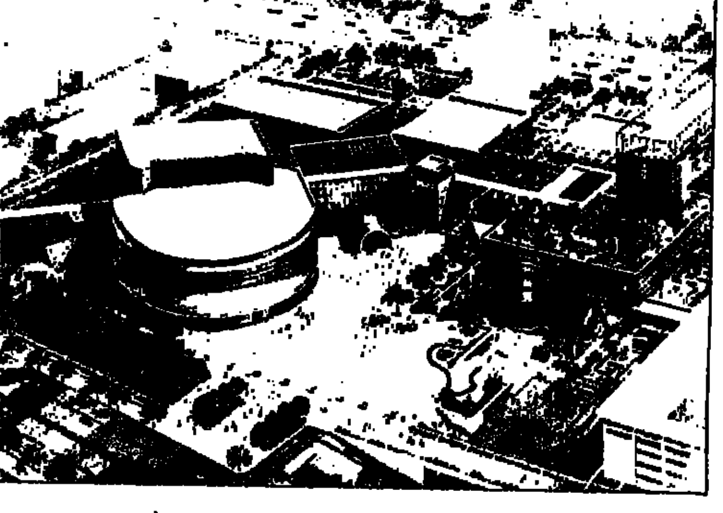
בוועדה המארגנת של האולימפיאדה, סגן המזכ"ל נע כאי נוחות על כסאו כאשר שאלתי אותו על האפשרות שענני הגז המדמיע יעיבו על קיום המשחקים. "לא יהיה גז מדמיע", אמר, "הבעיות שלנו קיימות אבל הן מנופחות באמצעי התקשורת. אני גם בטוח שתושבי סיאול, עם כל הטענות והבעיות שאולי יש להם, יגלו חוש אחריות. הם, לא פחות מאיתנו, רוצים ששמה של קוריאה ינשא בגאווה בכל העולם. הם לא ישבשו את המשחקים".

בינתיים, קבוצות מאורגנות של קוריאנים זורמות כל הזמן לביקורים בכפר האולימפי.

סיאול הולכת בעקבות טוקיו, מינכן ומונטריאול. מנצלת את האולימפיאדה גם כדי לבנות רכבת תחתית (כאן – מפת נתיביה). בסך הכל 116.5 ק"מ של מנהרות

בתמונה הגדולה: האיצטדיון המרכזי בקומפלקס האולימפי. למעלה: המארגנים מביאים למיתקנים קבוצות של מבקרים מקומיים כדי שיצטלמו שם למזכרת ויוכלו לומר: "גם אנחנו היינו שם". מימין: עבודות הבנייה מתנהלות בקצב מואץ. בפברואר הכל יסתיים. משמאל: מרכז התקשורת החדש ל־11,700 עיתונאים ושדרים

הממשלה מארגנת להם ביקור באיצטדיון המפואר בו ייערך טקס הפתיחה והם מצטלמים שם בבגדיהם המסורתיים, על רקע מסלולי הרקורטן המשובחים ולוחות התוצאות האלקטרוניים. אחר כך יחזרו הביתה, כדי לאכול כרוב־כבוש בנוסח קוריאה ולישון על הריצפה, כמו שעשו אבותיהם ואבות־אבותיהם, שלא ידעו אולימפיאדה מהי.

לרשות העם

בינתיים, מרשים להם גם לשחות בבריכה, שתשמש עוד שנה למשחקי הכדורמים והקפיצות למים. בוועדה המארגנת אומרים לנו שיום אחד אחרי המשחקים, יועמדו כל מיתקני הכפר האולימפי לרשות העם, קאנטרי־קלאב סוג א'. "כל אחד יוכל לבוא לכאן", הם מבטיחים.

וההכנות, כמו שאומרים, בעיצומן. ליד האיצטדיון המרכזי, פועלים עדיין שותלים עצים ננסיים ומרצפים את דרכי הגישה, אבל המיתקנים עצמם כבר מוכנים. רק את בריכת השחיה הראשית הרסו, אחרי שהתברר שאיננה עונה לצרכים. כאשר בניית הבריכה החדשה, המשוכללת מסוגה בעולם, תסתיים בפברואר – יוכלו אנשי הוועדה המארגנת לומר שעכשיו נשאר רק לסגור את הקצוות.

עשרים ושלושה מקצועות ספורט תחרותיים יהיו בסיאול, שניים מהם – טניס וטניס שולחן – בהופעת בכורה. ויהיו גם שני מקצועות יצוגיים: בייסבול וטקוואנדו – אומנות הלחימה הקוריאנית העתיקה. בקוריאה, בכל עיר וכפר, חוגי הטקוונדו הם האטרקציה הגדולה לבני כל הגילים. בעלי החגורות השחורות הם כמעט גיבורים לאומיים.

קבלנים פרטיים

לצידם של המתקנים האולימפיים, הולכת ומסתיימת בנייתו של הכפר האולימפי, שישכן את חברי המשלחות והעיתונאים. הממשלה הקוריאנית, רגישה בכל זאת לביקורת ציבורית על בזבוז כספים, מסרה את פרוייקט בניית הכפר לידי קבלנים פרטיים והוציאה אותו מתקציב האולימפיאדה. רוב הדירות כבר נמכרו לאנשים פרטיים ומיד לאחר שתסתיים האולימפיאדה יהפוך הכפר האולימפי לשיכון מגורים לכל דבר. "לנו", אמר בגאווה סגן המזכ"ל, "לא יקרה מה שקרה לקנדים אחרי אולימפיארת מונטריאול, 1976".

בכלל, בוועדה המארגנת שופעים אופטימיות כאשר מדברים על ענייני תקציב. "זו הולכת להיות אחת האולימפיאדות הזולות בהסטוריה", אמר לי הסגן. "התקציב הוא 900 מיליון דולר ואנו מתכוונים בכל הרצינות לכסות אותו במלואו, ואולי אפילו להרוויח קצת".

הוא, כמובן, איננו לוקח בחשבון 900 מיליון הדולרים הללו את תקציבי הענק שהושקעו בקוריאה לפני כמה שנים, לצורך בניית המיתקנים למשחקי אליפות אסיה. אבל המיתקנים האלה, ברובם, ישמשו גם את המשחקים האולימפיים, גם אם מסיבות מובנות איש איננו מתכוון, חלילה, להכלילם בחישובי התקציב.

כך גם לא מחשבים את תקציב בניית הכבישים, הגשרים, מגרשי החנייה, שיפוצי תחנות הרכבת התחתית, המדרכות והתאורה. אותה סיאול, בשינוי אדרת. "נכון שזה לרווחת תושבי סיאול", אמרה סונג, "אבל מה עם רווחתם של התושבים, שלרוע מזלם, הכפר או העיר שלהם לא ישתתפו באירוח המשחקים?! – שם כבר ביקרת?"

מהפיכה כלכלית

אירוח המשחקים, צריך להבין, הוא רק אמצעי למטרה הגדולה של הממשלה הקוריאנית: הרצון ללכת קדימה, לזכות בלגיטימציה, להיות היפאן החדשה של העולם. הריצות והקפיצות ומשחקי הכדור, ממש כמו מפעלי המכוניות שמייצאים את תוצרתן לאמריקה הגדולה, אמורים לקדם את קוריאה צעד אחד נוסף לתוך העולם המערבי.

האולימפיארה היא חלק מהמהפיכה הכלכלית השקטה של הרפובליקה הקוריאנית. אבל כמו שהאולימפיארה כמעט שלא תחרוג מגבולותיה המוניציפליים של סיאול, כך גם המהפיכה שמורה לערים הגדולות בלבד. איי קידמה בתוך ים גדול של פיגור, של כפרי דייגים נידחים, של עוני אופייני לחלק ההוא של העולם.

בסיאול כבר מתכוננים. קצב בניית בתי המלון המפוארים גובר והולך, על רקע קולות דאגה שלא יהיה היכן לארח את מאות אלפי האנשים שיגיעו בעוד קצת פחות משנה. פותחים עוד מסעדות, עוד בתי קפה. במכוני המסאג'ים מטפחים תקוות גדולות.

ומעבר לכל, מחכים הקוריאנים. לא לבן ג'ונסון הם מחכים, גם לא לקארל לואיס. הם מעריפים אותך ואותי, האנשים המוזרים מהמערב. הסקרנות והתכונה לקראת המיפגש עם כל כך הרבה פרצופים אחרים, תסרוקות אחרות וקודים אחרים של התנהגות יהיו מבחינתם האטרקציה הגדולה של האולימפיארה, בעוד שנה בדיוק. ■

בריצה): הרומן האולימפי עם ישראל נגמר מהר מאד

פרשת יום הכיפורים

ד"ר אורי זמרי

ברשימה קודמת ("שבועספורט" מ־6 באוגוסט) התייחסתי לרמת הציפיות המיטבית שצריכה להיות לישראל לקראת אולימפיאדת סיאול. הפעם ברצוני להתייחס להיבטים נוספים ההנוגעים למשחקים אלו.

בעיה שהתעוררה בפומבי רק באחרונה – אם כי לא היתה סוד ליודעי דבר מאז זמן רב – היא בעיית יום הכיפורים. יום זה חל ב־1988 ביום הרביעי של התחרויות האולימפיות ומאחר שאין איש מעלה על הדעת שספורטאי ישראל יתמודדו ביום הקדוש, נוצרו בעיות רציניות לכמה ספורטאי צמרת, עד שהועמדה בספק השתתפותם בסיאול. היה אולי מי שהישלה עצמו שניתן להניע את המארגנים הקוריאנים לשנות בתכנית האולימפית, אבל המציאות טפחה על פניהם, ויש מהר. על־פי המצב כיום נראה שהמארגנים יאותו להסדיר התמודדויות לספורטאים ישראלים שלא ביום הכיפורים, רק אם הדבר איננו מחייב שינויים כלשהם בתוכנית האולימפית (למשל בענפים הקבוצתיים ובטניס).

התלות בין מיקום למיקום

לא ניתן להבין כיצד האחראים להכנות האולימפיות, המתיימרים להתבסס על עבודה בשיטה מדעית, לא הביאו בחשבון את הגורם הזה – יום הכיפורים – ולא תיכננו עבודתם תוך התחשבות בכך, אלא אם כן היתה כוונה להשתמש, בבוא העת, ביום הכיפורים כתירוץ לחוסר הצלחה.

מה הן כמה מהבעיות הספציפיות שמעוררת התוכנית האולימפית? – ראשית, נועדו ליום הכיפורים תחרויות הסיוף ברומח, עובדה שמונעת את השתתפותו של אורי כרמי, הנחשב כיום לאחד מבעלי הסיכויים הטובים ביותר מבין ספורטאי ישראל. יש מי שרוצה להתנחם בכך שנוכל להשתתף בתחרויות הקבוצתיות במקצוע זה, אבל עד כמה שידוע לי, קיימת תלות בין המיקום בתחרויות האישיות למיקום בתחרויות הקבוצתיות ואם לא נשתתף בתחרויות האישיות, עלול גורל מיקומנו בתחרות הקבוצתית, להיחרץ מראש.

ליום הכיפורים נועד גם אחד השיוטים. נכון שבסיכום הסופי של תחרויות השייט מותר לכל משתתף למחוק את השיוט החלש ביותר שלו, אבל מכאן ועד לויתור מראש על השתתפות בשיוט מסויים, הדרך עוד רחוקה. במילים אחרות: פירוש הדבר מיקדמה רצינית ביותר לכל יתר המתחרים. בלוס־אנג'לס השגנו פעמיים את המקום השמיני בשייט ולמרות הנסיגה הגדולה ברגם 470 (מקום 16 באליפות העולם האחרונה), תולים לא מעטים את תקוותם בעיקר בהולנדי המעופף.

לקראת משחקי מוסקווה 1980, גילו כמה עסקנים "פטנט" מקורי ביותר לקדם, כביכול, את הספורט הישראלי על־ידי הפיכת ספורטאים יהודים מהגולה לאזרחים ישראלים שייצגו אותנו באולימפיאדה. בגלל החרם על משחקי מוסקווה לא יצאה התוכנית לפועל, אך למרות שהספורטאים הנ"ל נמלטו ממדינת ישראל, ימים מעטים מיום הכרזת החרם, לא נלמד הלקח והמעשה חזר על עצמו בלוס־אנג'לס.

לא עוד גולדשמידט והנדלסמן

זוכרים את המתעמלת היהודיה מארה"ב נאנסי גולדשמידט? – צעירה זו ייצגה את ישראל באולימפיאדה האחרונה, אבל עוד לפניה פירסמה בעתון בעיר סיאטל מעין "התנצלות" – מדוע היא, האמריקנית הטובה, מייצגת את מדינת ישראל בלוס־אנג'לס. במאמר, שלא הוסיף כבוד רב לספורט הישראלי ולמדינה, אמרה נאנסי בפשטות ובגילוי לב כי ישראל מעניינת אותה כמדינה שמאפשרת לה להשתתף באולימפיאדה. הלנציגים כאלו תזדקק ישראל?

נציג נוסף שלנו בלוס־אנג'לס היה מארק הנדלסמן, יליד דרום־אפריקה. השתתפותו של רץ זה באולימפיאדה הזיקה ליחסינו עם אפריקה, שראתה בנו נותני מיפלט לספורטאים מדרא"פ שנודו מזירת הספורט האולימפית. יתר על כן, היא דחקה לקרן זווית את הרץ המוכשר ביותר שקם אי־פעם בישראל, עוז כץ, שנטש, ממורמר, את המסלול. לאחר לוס־אנג'לס נעלם הנדלסמן מארצנו.

שמתם לב שלא התייחסתי כלל להישגים הספורטיביים של גולדשמידט והנדלסמן, משום שאני מתייחס כאן לבעיה עקרונית. אני מעורר בעיה זו עתה, כי באחרונה פורסם באחד העתונים ש"דין ציוני" מעולה שנתגלה בטכסאס העונה לשם רייב קסוטו, מעוניין לייצג את ארה"ב בסיאול ואם לא יעלה בידיו – והוא, כנראה, לא יעלה בידיו – ברצונו "לעלות" ארצה ולייצג את ישראל. לא נותר לי אלא לקוות שהנהגת הספורט שלנו הפיקה את לקחי העבר ותדע להשיב את התשובה המתחייבת לספורטאים מסוג זה.

עניין של מזל

בתוכנית האולימפית קיימים עדיין כמה ענפים שבהם נערכת הגרלה "עיוורת", הווה אומר הגרלה שאינה מביאה בחשבון את רמת המשתתפים. בהגרלה כזו עשוי ספורטאי להתקדם כמה סיבובים, כתוצאה מהגרלה מוצלחת. לא חסרים אצלנו מהמרים הגורסים כי עלינו להשתתף דווקא בענפים אלו (איגרוף, היאבקות, ג'ודו), שמא יתמזל מזלנו.

אויה לנו אם גם כיום עלינו, לדעת אותם "מומחים" לפחות, להשליך יהבנו על המזל. אגב נוכחנו לדעת באליפות העולם האחרונה בהיאבקות שקשה להסתמך על תמיכתו: מתאבקינו לא נחלו בה ולו נצחון אחד לעומת 12 הפסדים. בנוסף לכך, ההיאבקות הוא "ענף מועדף" בתכניות הפעולה של היחידה לספורט הישגי ואם כך אנו נראים בענפים מועדפים, הדבר באמת מעורר מחשבות!

הזכות להשתתף

כמה ענפים אולימפיים מגבילים את זכות ההשתתפות. דוגמאות: התעמלות וטניס. בעבר טענו אצלנו לא־אחת שמתן הזכות להשתתף מחייב את עצם ההשתתפות במשחקים וזה גם ההסבר לכך ששלחנו בעבר, כמה פעמים, מתעמלים, שלא תרמו רבות לכבוד הספורט הישראלי.

אני מקווה שלקראת סיאול לא יחזור מישגה העבר, אבל צריך להבדיל אלף אלפי הבדלות בין התעמלות וטניס. ברור מראש שגם עמוס מנסדורף וגלעד בלום (יש להעריך, לעניות דעתי, את שחקן העתיד בלום על שלמה גליקשטיין, אם כי תרומתו העצומה של זה להתפתחות הטניס בישראל, איננה מוטלת בספק) לא יזכו להגיע לשלבים המכריעים בטורניר האולימפי, הרי שהמעמד הייחודי שלנו בטניס מחייב בהחלט השתתפות בסיאול. אסור בשום פנים לגזור גזירה שווה בין הטניס לענפים האחרים.

ממינכן עד סיאול

יצחק אופקי*

הרצח המתועב של 11 הספורטאים הישראליים באולימפיאדת מינכן, החודש לפני 15 שנה, זכה להדים שאש"ף ציפה להם ופתח תקופה חדשה בטירור הבין־לאומי. עוד הוכחה לחשיבות הספורט.. הוא גם שינה דפוסים בספורט כולו – ולדאבון כולנו גרם זעזוע אדיר ומתמשך בספורט הישראלי. האולימפיאדה, שמטרתה מפגש של שמחה בין בני הנוער מכל ארצות תבל למען השלום, האחווה והידידות – שינתה פניה מאז, משיקולים בטחוניים ואירגוניים.

על קברותיהם המכוסים בזרי פרחים של יקירינו הספורטאים, ליד בני המשפחות וחברים דואבים וכואבים, נשבענו כי האסון לא ירתיע את ספורטאי ישראל מלהשתתף באולימפיאדות הבאות ובכל אירועי הספורט האחרים ולא ירחיק אותנו מהזירה העולמית.

עוד באותו חודש ספטמבר 1972 יצאו ספורטאים מישראל לכמה מפעלים גדולים – ונתקלו בחומת הסתייגות קרה ומפוחדת. ספורטאי ישראל הפכו מאז ל"בעיה בטחונית". כל משלחת זכתה לטיפול בטחוני מיוחד מזרועות הבטחון שלנו ושל המארחות. הטרור הטיל אימתו גם על אירועי ספורט שבו משתתפות מדינות שביניהן יריבות הסטורית – מחשש שארגוני חבלה וטרור מחבל הבאסקים, ארמנים גולים מתנגדי המשטר הסובייטי ואחרים, יפעילו טרור בזירת הספורט.

שנתיים אחרי מינכן, בטהרן, השתתפה ישראל בפעם האחרונה במשחקי אסיה. המשלחת שוכנה במגורים מבוצרים ושמורים היטב. מעל ביתן המגורים חגו הליקופטרים ועשרות שוטרים וחיילים שמרו עליו, אצבעותיהם היו כל הזמן על ההדק, קציניהם נעו באקדחים שלופים.

מצב חדש זה שימש קרקע פוריה לקנוניה שנרקמה בין מדינות אסיה, עויינות וידידות. תחילתה: הרחקת ישראל מכל התאחדויות הספורט באסיה, וסופה הקמת הגוף החדש "המועצה האולימפית של אסיה" – במקום "הפדרציה של משחקי אסיה", שבה כיכבה ישראל שתי עשרות שנים. ישראל אפילו לא הוזמנה להשתתף במועצה האולימפית הזו והמחאות לוועד האולימפי הבינלאומי, בנימוק של אפליה פוליטית – לא הועילו.

★ ★ ★

ישראל היא כיום המדינה היחידה בעולם שאיננה משתייכת, ספורטיבית ואולימפית, לשום יבשת. לכן עליה לקיים את משחקי המבחן הקדם־אולימפיים שלה באיזור אוקיאניה, להתמודד שם עם אוסטרליה, ניו־זילנד, טאיוואן ופיג'י.

מצבה המדיני של ישראל, העדר יחסים דימפלומטיים רשמיים עם רוב מדינות מזרח אירופה, החרם האסיאני והניתוק מאפריקה, הותיר את ישראל בבדידות איומה בזירה הבינלאומית. לכל אלו היתה איפוא השפעה על התפתחותו של הספורט הישראלי.

ספורטאי ישראל מתמודדים כיום עם ספורטאים ממדינות בעלות מסורת ארוכת־שנים ותודעת־ספורט מפותחת; שמנהלות חיי ספורט מתוקנים, במתקנים משוכללים, עם תקציבים ממוסדים וגדולים.

במהותו, הספורט הוא נושא דינאמי, השואף להישגים ולהצלחות מיידיות. הוא מושתת על עקרונות של משחק, הנאה, מאבק והגינות. אך בעידן הטכנולוגי הנוכחי, נודעת לו חשיבות הולכת וגוברת, גם כחלק מפתרון בעיית הזמן הפנוי והפעילות הגופנית ההולכת ומצטמצמת.

האולימפיאדה, אליפויות העולם בכדורגל ובאתלטיקה, משחקי הליגה למקצוענים בארה"ב בפוטבול, בייסבול וכדורסל, תחרויות הטניס בווימבלדון ובגביע דייוויס, גרמו לכך שהספורט "מגלגל" כיום תקציבים של מיליארדים רבים והוא גורם משמעותי בכלכלה העולמית. מדינות העולם משקיעות בו סכומי עתק ויש ביניהן שהכירו כי הוא אמצעי למאבקים בין משטרים חברתיים בעולם. הגוש המזרחי משתמש בו כאמצעי מובהק להוכיח עליונות המשטר והחברה.

★ ★ ★

שנה לפני סיאול נמצאים ספורטאי ישראל במצוקה. בשנים האחרונות הם עברו כיברת דרך גדולה. רבים מהשיאים בענפים השונים, שופרו. ובכל זאת העולם "ברח" לנו: כל שיא ששופר בישראל – לא התקרב לשיאי העולם. אלו התרחקו עוד יותר.

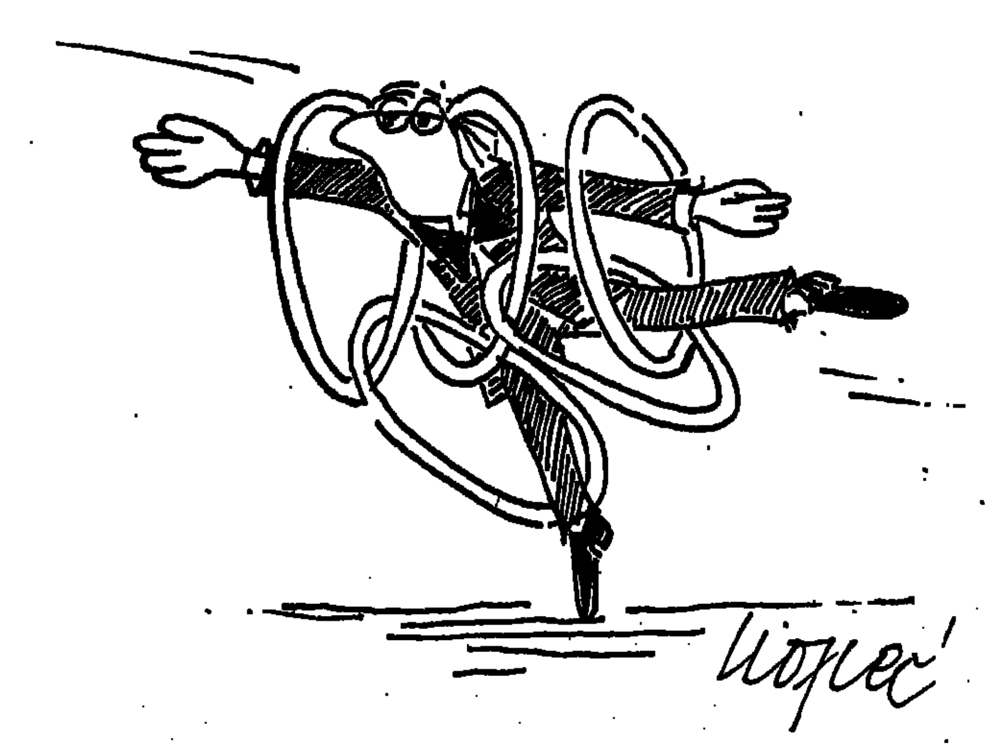
הבעיה המעסיקה כיום את קברניטי הספורט בישראל איננה רק שיפור האיכות של ספורטאינו, אלא גם סגירת הפער האיכותי עם ספורטאי העולם. על מנת להגיע לכך יש לעבד תוכנית חומש, שתתבסס על איתור מחוננים צעירים בבתיה"ס ובאגודות; השקעה בהכשרת מאמנים, מדריכים ומתקנים מעולים; העמקת המחקר המדעי והשימוש בו וטיפוח הכשרונות הקיימים; מבחנים ותחרויות בינלאומיות רבות. כל זה דורש אמצעים כספיים אדירים וגם מהפך בגישה היסודית של המדינה לספורט. אם רוצים הישגים אין להירתע מהקמת משרד מיוחד לספורט. חקיקת חוק הספורט (המונח כיום לפני הכנסת) – איננו מהווה תשובה הולמת ומספקת לשינויים המתבקשים.

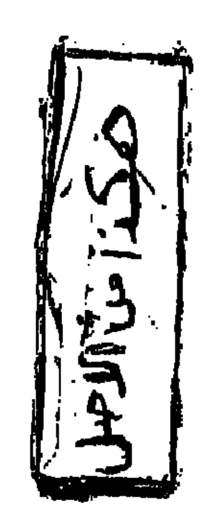
בתחום הספורט העממי, השיגה ישראל הישגים חשובים, המוצנעים ואינם מגיעים לידיעת הציבור. אלפי בני נוער ומבוגרים עוסקים בפעילות מגוונת – צעדות, משחים, מירוצים עממיים ופעילות במקומות עבודה. אלו דברים חשובים ויש הסבורים שהם חשובים יותר מהספורט התחרותי וההישגי. אני גורס שהספורט הייצוגי תורם ישירות להתנהגות הציבור ומעודד השתתפותו בספורט העממי. את הסיסמה מאלפים לאלופים, יש כיום לתקן ל"מאלופים לאלפים!"

ישראל תשתתף בסיאול – עם או בלי נבחרות הכדור. לשם כך חייבת נבחרת הכדורגל לנצח בטורניר המוקדם, במארס באוקיאניה – והסיכוי לכך טוב למדי ועל נבחרת הכדורסל, להצליח במבחן מוקדם בטורניר בהולנד, ביוני – והסיכוי לכך נראה עתה קלוש למדי. על השייטים, הקלעים ואולי שחיין, מתאבק, סייף ומתעמל אחד בכל ענף, לעמוד בקריטריונים קשים.

אבל אם נהיה כנים עם עצמנו, המטרה שלנו היום איננה סיאול, אלא בארצלונה 1992 – בתנאי שיחול שינוי ביחסה של המדינה לספורט.

* המחבר הוא יו"ר הועד האולימפי הישראלי

תחזיטוטו

שישו שכטמן

תחזית למחזור 3

1. מכבי פ"ת – מכבי חיפה. כפ"ת נכנית קבוצה צעירה וסימפטית המשחקת כדורגל יפה. זה בדיוק סוג הקבוצה שמכבי חיפה צריכה, כדי לצאת מהמשבר הממושך... פעמיים 0–0 אשתקד ר"2 בטוטו השבוע.

2. בית"ר ת"א – הפועל חולון. מאחר שההערכה שלנו היא כי השנה תהיה ליגה צפופה, כשהצמרת והתחתית מתחלפות ביניהן, אנחנו לא חוששים שבית"ר ת"א תהיה עם מלוא הנקודות לאחר מחזור השבת. x, 2.

3. מכבי ת"א – הפועל לוד. (2–2 ו־0–0 בשנה שעברה). המשחק הקל ביותר לניחוש, השבוע. מכבי תנצח ללא בעיות. אם תהיה כאן תוצאה אחרת, הפרס השני יהיה שווה הרבה מאר כסף.

4. הפועל ת"א – בית"ר י־ם. התל־אביבית ללא משה סיני וללא שערים אחרי שני מחזורים, מול האלופה עם מלמיליאן, עם שערים ועם נקודה אחת. מה יהיה?– יהיה טוטו וכו גרשום משולש....

5. כפ"ס – שמשון. מי שיילך למשחק הזה – לא יתאכזב. לשמשון, גם ללא הרכב, יש מה להראות. לכפ"ס יש את הכלים להתמודד על הצמרת. גם בשנה שעברה היו שערים רבים במפגשים ביניהן (2–2 ו־3–1 לשמשון בבלומפילד). משחק פתוח: 1, 2 בטוטו.

6. מכבי נתניה – באר־שבע. "אין דבר יותר מצליח מן ההצלחה". נתניה עם 100% הצלחה בשני המחזורים הראשונים, תחזיר למגרשה את אוהדיה ותזכה בנקודה, לפחות. (1–1 אשתקד). 1, x בטוטו השבת.

7. בני־יהודה – הפועל פ"ת. קבוצת השכונה היא בינתיים המאכזבת של הליגה. לקבוצה זו הכלים למשחק התקפי והיא, כיריבתה, טרם כבשה שער בשני המחזורים הראשונים. פ"ת כנראה בצרות. (נצחון 3–1 לבני יהודה אשתקד). 1, x בטוטו.

8. טבריה – בית"ר נתניה. מפגש בין שתיים שהפסידו בשבת שעברה. בית"ר נתניה בארצית, השנה, מתחילה להיראות כמו בית"ר נתניה בלאומית, בשנה שעברה... נצחון לעיר הכנרת!

9. הכח – הפועל חדרה. המשחק היחיד בטופס השבוע, שבו הקבוצה המארחת ממוקמת אחרי הקבוצת האורחת. בכל המשחקים האחרים, הקבוצה הביתית מקדימה בליגה. מסיבה זאת, ומאחר ששתי הקבוצות ניצחו בשבת שעברה, נסמן משולש.

10. יבנה – עכו. הלאומית מאשתקד מארחת את אחת הקבוצות הוותיקות ביותר בליגה הארצית. עכו, ללא נקודות אחרי שני מחזורים, תילחם בכל כוחה. גם כאן משולש.

11. הפועל י־ם – מכבי יפו. למכבי יפו יש אחרי שני משחקים שתי נקודות ואפס שערים. לקבוצתו של שייע 100% הצלחה ומגרש ביתי. כל מי שמסמן 1, שיחשוב פעמיים: יפו לא נולדה אתמול. משולש.

12. עמידר – שעריים. עמידר נוצחה בדקה האחרונה בשבת שעברה ונוצחה במגרשה אשתקד 0–3. כמגרשה צר המידות יש לה יתרון על מרבית קבוצות הליגה וגם על שעריים המידרדרת.

13. הפועל חיפה – הפועל ר"ג. ה"מירוץ הגדול" על הכרטיס לליגה הלאומית, יהיה השנה בין האדומים של חיפה לאדומים של ירושלים. חיפה לא תפגר במירוץ כבר בשלב מוקדם. 0–3 אשתקד ונצחון לחיפה בשבת.

14. הפועל בת־ים – יהוד. העולה החדשה סיפקה בשבוע שעבר את אחת ההפתעות, כשניצחה בחוץ. שום תוצאה לא תפתיע במפגש השבת. משולש.

שיטה מצומצמת

	2	x	1
1	X		
2	X	X	
3			X
4	X	X	X
5	X		X
6		X	X
7		X	X
8			X
9	X	X	X
10	X	X	X
11	X	X	X
12			X
13			X
14	X	X	X

שלשות 5
כפולים 4
טורים מלא 3888
טורים בשיטה המצומצמת 32

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	2	2	2	2	2	2	2	2	2
2	2, x	2, x	2, x	2, x	2, x	2, x	2, x	2, x	2, x
3	1	1	1	1	1	1	1	1	1
4	2	x	1	2	x	1	2	x	1
5	2, 1	2, 1	2, 1	2, 1	2, 1	2, 1	2, 1	2, 1	1
6	x, 1	x, 1	x, 1	x, 1	x, 1	x, 1	x, 1	x, 1	x, 1
7	x, 1	x, 1	x, 1	x, 1	x, 1	x, 1	x, 1	x, 1	x, 1
8	1	1	1	1	1	1	1	1	1
9	x	1	2	1	2	x	2	x	1
10	1	2	x	x	1	2	2	x	1
11	2, x, 1	2, x, 1	2, x, 1	2, x, 1	2, x, 1	2, x, 1	2, x, 1	2, x, 1	2, x, 1
12	1	1	1	1	1	1	1	1	1
13	1	1	1	1	1	1	1	1	1
14	2	2	2	x	x	x	1	1	1

שיטות מלאות

	סולידי	הפתעות	הגיוני	לעשירים
1	2, x, 1	2, 1	2, x	2
2	1	1	2, 1	2, x, 1
3	1	2, 1	2, x, 1	1
4	2	2, 1	2, x	2, x
5	2, 1	2	x, 1	x, 1
6	x, 1	2, x	x, 1	x, 1
7	x, 1	x	1	1
8	1	2, x	1	1
9	x	1	2, x	2, x, 1
10	x, 1	1	x, 1	1
11	x	x, 1	x	2, x, 1
12	1	2, x, 1	x, 1	x, 1
13	2, x	x	x	1
14	x	2	x	x
שלשות	1	1	1	3
כפולים	5	6	8	4
טורים	32	64	256	432

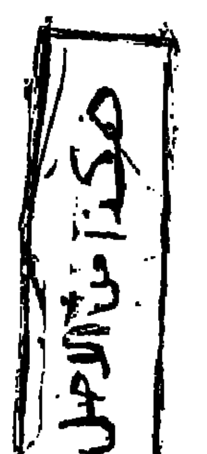
הליגה הלאומית
(לאחר 2 מחזורים)

1.	בית"ר ת"א	1–6	6
2.	מכבי נתניה	0–2	6
3.	באר־שבע	0–2	4
4.	מכבי ת"א	4–5	4
5.	מכבי פ"ת	1–2	4
6.	צפרירים חולון	1–1	3
7.	הפועל כפ"ס	2–1	3
8.	הפועל ת"א	0–0	2
9.	בית"ר י־ם	5–4	1
10.	שמשון	2–1	1
11.	בני יהודה	1–0	1
–.	מכבי חיפה	1–0	1
13.	הפועל לוד	5–1	1
14.	הפועל פ"ת	2–0	0

הליגה הארצית
(לאחר 2 מחזורים)

1.	הפועל י־ם	1–3	6
2.	הפועל חדרה	2–6	4
3.	הפועל חיפה	2–3	4
4.	הכח ר"ג	1–2	4
–.	מכבי יבנה	1–2	4
6.	הפועל ר"ג	2–2	3
7.	הפועל בת־ים	1–1	3
8.	הפועל טבריה	5–2	3
9.	הפועל יהוד	3–3	2
10.	מכבי יפו	0–0	2
11.	רמת עמידר	3–2	1
12.	בית"ר נתניה	2–1	1
13.	מכבי שעריים	–2	0
14.	הפועל עכו	3–1	0

← מאיר רבי

עימות שכולו עתיד

משה אייזנברג / ניר לוין

משה אייזנברג (צילומים: צביקה ישראלי)

משה אייזנברג (בני־יהודה) נגד ניר לוין (הפועל פ"ת), בשבת בליגה הלאומית ■ כוכב השכונה שמיחיץ' בונה עליו לנבחרת, מול שחקן בשל יותר שזו כנראה עונת המבחן הגדולה שלו: יצליח – יבסס מעמדו כחלוץ מעולה; ייכשל – ייעלם

ארז קופמן

בני־יהודה, עם נקודה אחת בטבלה, מול הפועל פתח־תקוה, עם אפס. מאבק על "כל הקופה" בין דוביד שוייצר – השונא פתיחת עונה דלה שכזאת, לבין הצמד סטלמך־גרנט, ששני ההפסדים עד כה, עדיין לא מערערים את עבודתם. בני־יהודה תציב בשבת בתור את האס שלה, משה אייזנברג, רק בן 20. ופ"ת את שלה – ניר לוין, 25.

שניהם ישפיעו יותר מאחרים על התוצאה בשבת.

מהירות

אייזנברג, נסיך השכונה, מהיר יותר. אבל מול כח הפריצה של לוין מאחור, היתרון מתקזז. שניהם מעדיפים לשחק עם הפנים לשער ומעט מאחור, כך שזריזות ומהירות היא עיקר כוחם.

מהירות טבעית ותחבולנית, בעיקר באגפים, אצל משה מול עוצמה ופחות עדינות בהולכת כדור, אצל ניר. רק יתרון של אייזנברג בעבודות הכנה ובתנועה ללא כדור, נותנים לו יתרון בתחום הזה, אבל הוא יתרון קטן.

פריצה והולכת כדור

שניהם, דומני, אינם בשיאם היום בפריצות מאיימות. על ניר למדו כבר לשמור עוד מאחור ועל משה שמים רגש באגפים. אייזנברג, ככר אמרנו, מוליך כדור טוב יותר בשל רגל [illegible] והתחבולנית. הוא עובר פחות עם גופו ומעט [illegible] בעזרת שנויי כוון ונצול מהירותו.

לוין חזק ומאיים יותר תוך כדי תנועה. הוא לא זקוק למרחבים כיריבו כדי לסכן את שער היריב מטווח בינוני. יתרון לניר.

יכולת טכנית

אחזקת הכדור של אייזנברג טובה הרבה יותר, במיוחד בשטח קטן. לעומתו, מצטיין לוין במשחק טכני מאחור, בצירופי מסירות, עצירת כדורים חזקים וגבוהים ויציאה ממצב בניית קדימה.

משה משקיע פחות ביציאה להתקפות מאחור, לאחר התקפת יריב. מקפיד על תפיסת עמדה לכדורי עומק, בעוד שניר עשה כך רק לפני שנתיים ומאז מנסה להתערב גם במשחק הטכני מאחור.

ציון	תכונות	ציון
9	מהירות	8
8	הולכת כדור וכושר פריצה	9
9	יכולת טכנית	8
7	משחק ראש	8
7	בעיטה לשער	8
8	מיקום ברחבה	7
8	איום על השער	7
8	מילוי הוראות טקטיות	7
6	משחק כוח	8
6	אופי	6
9	פוטנציאל	8
סיכום		סיכום
85		84

משחק ראש

משחק הראש של ניר לוין טוב הרבה יותר, בעיקר בשל יתרונו בגובה ובמבנה גופו. ניר נוגח מסוכן ברחבה ולא פוחד ממאבקים. הוא גם עוזר מאחור במצבים נייחים.

לעומתו, אייזנברג מעורב פחות במשחק ראשו, עדין ובא לביטוי רק אם לא יכוסה ברחבה.

בעיטה לשער

לוין בועט חזק יותר. לכן מאיים יותר מאייזנברג מחוץ לרחבת ה־16. יש לו יכולת גם לבעוט תוך פריצה. אייזנברג משקיע יותר בבעיטות אינסטקטיביות ברחבה. שינויי הכיוון וזריזותו, יחד עם היכולת לבעוט בשתי רגליים, מקנות לו לעיתים יותר הזדמנויות מלניר.

לוין חזק יותר, אבל זה לא מפריע לו לבעוט לשער גם ממצבים הדורשים אקרובטיות וגמישות (מספרת). אייזנברג, פחות דומיננטי בהם.

מיקום ברחבה

שניהם בונים את כוחם על תנועה מאחור ובאגפים, אבל ברחבה מיקומו של חלוץ בני יהודה עדיף. משה יותר דינאמי וקשה לשמירה שם. זריזותו ועבודת הרגליים שלו עוזרים לו להתקרב יותר לארועים, בעיקר בקבלת מסירה מהירה, [illegible] ראבל־פאס, בקצה הרחבה.

לוין עולה עליו במיקומו ברחבה רק במצבים של כדורים נייחים. אייזנברג מעדיף כדורים שטוחים בתיבת ה־16. בכדורי הגובה טובים ממנו חזי שירזי וגורדנה.

איום על השער

השניים רחוקים משיאם באיום על השער. ההגנות למדו אותם. ניר לומד לאט מדי איך להסתדר עם קשיחות השמירה ומפסיק לברוח מכדורים קשים, מול מגינים. ההסתגלות שלו נמשכת כבר שנה, ולכן דעך כוכבו בתקופה זו.

אייזנברג מהווה בעיה תמידית להגנות. למרות סגנונו הקבוע נעזר במהירותו ובקשריו, במתן אפשרויות של משחק אחד־על־אחד מהיר כאגף המסתיים באיום על השער.

מילוי הוראות טקטיות

כל חלוץ נדרש כיום למשימות טקטיות. ניר, ליד מני בסון או גבע מרקוס הלא דומיננטיים בבניית מצבי ההבקעה, עובד יותר לבדו ומקפיד גם על סגירת מגן תוקף ושמירת שטח.

חשיבותו של אייזנברג במשיכת מגינים ובלמים לטובת גורדנה וברוך ממן (עד שנפצע) חשובה יותר מבחינה טקטית.

משחק כוח

יתרון ברור לניר. אייזנברג עדין וכמעט שאינו מתקל. הוא בדרך־כלל מביט בפאסיביות על המאבקים מאחור ומחכה להזדמנות שלו.

ניר לא שש לקרבות ותיקולים, אבל עוזר יותר בשעות לחץ ותורם גם במשחק ראשון במגננה.

אופי

שניהם שחקנים שקטים, בעיקר בשעת משחק. אינם מלהיבים ומדרבנים את חבריהם.

הם גם לא נחשבים לעושי בעיות מחוץ לכר הדשא. טיפוסים שמאמנים אוהבים, אבל כאלו שלא יכולים למלא תפקידי קפטן בקבוצותיהם.

פוטנציאל

בשל גילו, נחשב אייזנברג לפוטנציאל גדול יותר מלוין. גם מיחיץ', המאמן הלאומי, בונה עליו לעתיד הנבחרת ומשה מקבל אצלו יותר הזדמנויות גם בתקופות פחות טובות.

מנגד, כוכבו של ניר דעך בנבחרת לאחר עונה די בינונית אשתקד.

אייזנברג חייב להתחזק פיזית וללמוד לתפקד גם כחלוץ מרכזי נייח, כשצריך. אז יקום לבני־יהודה חלוץ מעולה לשנים רבות. אצל ניר העונה היא מבחן. האם יצליח לזנק שוב לאחר הדעיכה? רק אם כן, ישמור על מעמדו כאחד מטובי החלוצים בליגה. אחרת, יש חשש, שפשוט ייעלם.

ניר לוין

למה בלגיה

מאמן קדוש: עוד ישראלים יכולים להשתלב שם ולהצליח מאד

מאיר ריפמן

שעה שמאמני הכדורגל בישראל, ערכו הכנות אחרונות לקראת העונה החדשה, תירגלו שיטות משחק, בדקו שחקנים, והיו צמאים לנקודות, אחרי פגרת הקיץ היבשה – המאמן מיכאל ("לופא") קדוש, החופשי בעל כורחו, לא שקט על שמריו. בעוד המאמנים הפעילים כיום, יצאו לאירופה, שהו עם קבוצות ידועות בהכנות טרום־עונתיות, יצא קדוש לאירופה להעשיר את היידע שלו ולראות כיצד עובדים בקבוצה, במהלכה של פתיחת עונה. היעד שבחר היה בלגיה – בעקבות הכדורגלנים הישראלים שיצאו לשם. היה אורח מועדון "בוורן" של משה סיני.

קדוש ביקר בעבר בקבוצות אירופיות רבות, לרוב בהשתלמויות של טרום עונה. אבל בלגיה הותירה בו רושם שונה. הוא ביקש ללמוד איך הכדורגלן הישראלי מתאקלם שם וכמה שונים הדברים ממה שידע עד כה. קדוש למד הרבה, על קצה המזלג, חילק עימנו את חוויותיו – והיו לו הרבה – והישווה, מקצועית, בין שם לכאן.

אימונים בלחץ

"אנו טועים כשאנו מנסים ללמוד מגרמניה או אנגליה, שהמרחק מהם גדול. עקב היצוא הנוכחי לבלגיה, אנו צריכים ללמוד מהבלגים, שאינם ברמה גבוהה – ואולי בגלל הכדורגלנים שלנו שם, הם אף יותר קרובים אלינו, אם כי אנו רחוקים מהם בכל מה שקשור לכדורגל טוב, מתקנים, מועדונים, ניהול, ואפילו ברמת המאמנים והשופטים", סבור קדוש.

★ אימונים: "הם מתאמנים פחות קשה מאיתנו, אך ברצף, מדי יום. מתאמנים הרבה בלחץ. אנו עובדים לא רע עם הכדור, אבל בלי כדור אנו מפגרים בשנים רבות. שם שמים רגש על תנועה ללא הכדור – כך הם עושים באימון במשך שעה. אנחנו מתאמנים יותר קשה מהם. תענוג להתאמן שם על מגרש כמו סרגל. אך אצלנו צריך לאלתר, לפי הבורות שבמגרש... הם מגיעים למשחק ונותנים בו את השיא. פה השחקנים מתאמנים קשה ומגיעים עייפים למגרש..."

★ המאמנים: "המאמן לא נכנס לחדר ההלבשה לראות איך השחקן מטפל בעצמו, ולא מתעניין מה קורה לשחקן סביב הכדורגל. המאמן שם לא בא ואומר לשחקן 'שלום, איך אתה מרגיש?'. יש דיסטאנס ורספקט בין המאמן לשחקן. אצלנו אם המאמן לא שואל את השחקן מה שלומו ולא מטפל בו אישית, אז השחקן נפגע... מה שחשוב: למאמן שם יש שקט. חברי ההנהלה לא נכנסים לאסיפות ומדברים עם שחקנים. אם יש להם מה להגיד, אומרים את זה למאמן. בבוורן, אחרי שהפסידה שני משחקים רצופים ואחרי ההפסד בבריז', המאמן בא ומסר דו"ח למזכיר המועדון, ואיש לא ידע מזה".

על משה, אלי, רוני ואייל

ואיך התרשם מהשגרירים שלנו בבלגיה?

★ משה סיני: "הלך לקבוצה שמתאימה לו. אין להם עוד שחקן ברמה שלו. אני צופה לו עתיד יותר מלכל הישראלים בבלגיה. הבעייה בבוורן היא שיטת המשחק. לדעתי, המאמן שם צריך לבחור את השיטה

המאמן מיכאל קדוש החליט להשתלם דווקא בבלגיה, בגלל "השגרירים" ומצא כי הכדורגל שם מתאים לנו "כמו כפפה ליד" ■ ניתוח מקצועי על מה שעושים ולא עושים שם אוחנה, סיני, רוזנטל ובגלייבטר

לפי השחקנים שעומדים לרשותו. במקרה של סיני, הוא צמוד רק לצד שמאל במגרש. לא רואים אותו בימין. כך הוא מוגבל מבחינת חופש הפעולה. סיני רגיל שישמרו עליו יותר ועושה את הדברים היפים והטובים שהוא יודע – להפתיע את השוער בבעיטה מרחוק ולשחק יותר לכיוון האמצע. אולי יתרגל לשיטה זו. מה שכן, בבוורן מאד 'מחזיקים' ממנו, מתייחסים אליו, דואגים לו ורוצים שיצליח".

★ אלי אוחנה: "להבדיל מבית"ר ירושלים שם שישחק בחלק הקידמי ונשאר למעלה, כמכלן הוא יורד גם עד 20 מטר משער קבוצתו. אין לו ברירה. בבלגיה זה כדורגל אחר. עובד קשה וחייב להיות יותר בתנועה. כבר למד לדעת שאם לא יהיה בתנועה, תהיה לו בעייה. בכל הקבוצות שהספקתי לראות בבלגיה, לא ראיתי אף שחקן שמטפל כמותו בכדור. ממנו קשה להוציא אותו. השחקנים בקבוצתו למדו להכירו ומשחקים הרבה עליו. הוא אחד החלוצים המסוכנים והטובים בבלגיה. קנו אותו ב־270 אלף דולר ורוצים להרוויח עליו כסף ולמכור אותו, אולי, ב־800 אלף דולר".

★ רוני רוזנטל: "אחרי שנה בבלגיה, כבר התאקלם שם. למרות זאת נראה לי שקשה לו, כי רכשו חלוץ טוב ויש להם עוד חלוץ, דה־חריוה, מהטובים בבלגיה. שם משחקים עם חלוץ אחד, או שניים. כך שאם רוזנטל יזייף קצת, ימצא עצמו מהר על הספסל. אבל עכשיו רוני הוא שחקן אירופי לכל דבר – לא ישראלי... לא חייב לשחק בכל המשחקים. לא נראה לי שיחזור בקרוב. הוא כבר חלק מהם".

★ איל בגלייבטר: "כשחתם בליגה השנייה, אמרו בארץ שירד ברמה וזו בושה ללכת ולשחק שם בליגה שנייה. אחרי שראיתי אותו וקבוצתו בגביע, אני יכול לומר בוודאות הלוואי אצלנו רמת הליגה השנייה שם, ובמיוחד מיתקנים. לדעתי, עשה צעד נכון כשהלך לשחק שם. כך יראו אותו באירופה, ידעו מיהו, ויגיע לקבוצות הגדולות יותר. איל הפתיע אותי לטובה במשחקו שם. משחק במרכז המגרש, בצורה חופשית, כמו בארץ. יכול להתבטא ובא הרבה מאחור. זוכה לשיתוף פעולה עם השחקנים שם".

לסיכום, אומר קדוש על המקצוענים שלנו בבלגיה: "מה שהמחיש לי שאנו רחוקים עוד מהכדורגל באירופה, זו העובדה שהנציגים שלנו שם, שהיו כוכבים בקבוצותיהם כאן, הם שחקנים מהמניין בבלגיה. זה רק מראה שלא קל להם שם. חייבים להיות רציניים יותר ולהשקיע 100 אחוז בכל משחק ואימון. לדעתי, אם היו משקיעים בארץ מה שהם משקיעים שם, אז הרמה שלנו היתה עולה בהרבה. לדעתי, יש עוד שחקנים ישראלים שיכולים להשתלב בבלגיה, אבל לא יהיו שם כוכבים, אך יוכלו להתקדם הרבה. מה שכן: כל השחקנים שלנו בנויים להרכב הראשון בקבוצות הבלגיות". ■

אוסף קלטות וידאו בביתך "הקולנוע הפרטי שלך"
לקט ראשון של 20 סרטים מהקלאסיקה של הוליווד - עכשיו במכירה ישירה לסלון ביתך - במחיר 39 ש"ח לקלטת בלבד!
סרט וידאו - המתנה הקלאסית
WARNER HOME VIDEO
GMC HOME VIDEO
Dudley Moore. Arthur
להשיג בספריות רב-סרט
בספריות וידאו מובחרות,
ובחנויות תקליטים וספרים.
דחפון
שרות הזמנות טלפוני של דחף לבעלי כרטיסי אשראי
03-611001
סרט וידאו -
המתנה הקלאסית
"תקליטיה, ספרייה
ועכשיו "הקולנוע הפרטי שלך"
מבצע וידאו לחג
VHS בלבד
Classics on video collection
גזור ושלח -
ציין ב-x את הקלטות הרצויות
וצרף המחאה ע"ס -.39 ש"ח
עבור כל קלטת שבחרת.
☐ האזרח קיין
☐ ד"ר נו
☐ באגס באני בדרכים
☐ בצהרי היום
☐ טוראית בנימין
☐ כובע צילינדר
☐ מרכבת דואר
☐ כל מה שרצית לדעת על המין...
☐ קינג קונג
☐ ארתור
☐ קזבלנקה
☐ צייטי צייטי בנג בנג
☐ סיפור הפרברים
☐ הגיבן מנוטרדאם
☐ הכלבתולים
☐ האיש השקט
☐ הספור על וורנון ואיירין קסל
☐ בוני וקלייד
☐ גונגה דין
☐ אהובת הקצין הצרפתי
את התלוש בצרוף המחאה שלח לתד-ארצי ת.ד. 1741 רמת-גן 52117 והזמנתך תשלח לביתך
שם ___ כתובת ___
עיר ___ מיקוד ___ טלפון ___